

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta

Bakalářská práce

2022

Dominika Matějková

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta
Katedra archeologie

**Sídliště lužických popelnicových polí
Doudleby nad Orlicí - “Loučka”**

Úsek v prostoru ulice Na Slovensku – zástavba a uspořádání sídliště
Bakalářská práce

Autor: Dominika Matějková

Studijní program: B0222A120009 - Archeologie

Forma studia: Prezenční

Vedoucí práce: PhDr. Zuzana Bláhová, Ph.D.

Hradec Králové, 2022

Zadání bakalářské práce

Autor: Dominika Matějková

Studium: F19BP0100

Studijní program: B0222A120009 Archeologie

Studijní obor:

Název bakalářské práce: **Sídliště lužických popelnicových polí Doudleby nad Orlicí - "Loučka"**

Název bakalářské práce AJ: The settlement of the Lusatian Urnfield culture at Doudleby nad Orlicí - "Loučka"

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Základem práce bude zpracování výsledků archeologického výzkumu PhDr. M. Bekové (Muzeum Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou) se zaměřením na strukturu sídliště. Student sestaví katalog nemovitých objektů a s využitím kartografických metod vyhodnotí jejich vzájemné vztahy, posoudí charakter a vývoj jejich výplní a pokusí se interpretovat jejich funkce.

Filip, J. 1936-37: Popelnicová pole a počátky železné doby v Čechách. Praha. Jiráň, L. ed. 2008: Archeologie pravěkých Čech 5: Doba Bronzová. Praha Novák, M. 2011: Sídliště z mladší doby bronzové a pozdní doby halštatské v Jaroměři, Archeologie východních Čech 2, 41-87. Venclová, N. ed. 2008 Archeologie pravěkých Čech 6: Doba Halštatská. Praha Vokolek, V. 1993: Počátky osídlení východních Čech. Hradec Králové. Vokolek, V. 1999: Východočeská halštatská pohřebiště. Pardubice. další literatura doporučena vedoucí práce v průběhu zpracování

Zadávací pracoviště: Katedra archeologie,
Filozofická fakulta

Vedoucí práce: PhDr. Zuzana Bláhová, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 18.6.2020

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala (pod vedením vedoucí bakalářské práce) samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne 16. 7. 2022

Anotace

MATĚJKOVÁ, DOMINIKA. Sídliště lužických popelnicových polí Doudleby nad Orlicí - "Loučka". Hradec Králové: Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové, 2022, 100 str. Bakalářská práce.

Bakalářská práce se zabývá zpracováním výsledků záchranných archeologických výzkumu PhDr. M. Bekové (Muzeum Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou) v prostoru ulice Na Slovensku, katastrální území Doudleby nad Orlicí, které probíhaly v letech 2013 - 2020. Práce je zaměřena na vyhodnocení struktury sídliště. Všechny údaje týkající se výzkumů a použité v této práci jsou přebírány z nálezových zpráv, které jsou uloženy na archeologickém oddělení Muzea Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou. V práci je sestaven katalog nemovitých objektů a jsou zde vyhodnoceny funkce jednotlivých objektů včetně porovnání jejich výplní. Dále se práce zabývá možnostmi rekonstrukce zástavby. Součástí je obrazová příloha.

Klíčová slova: lužická kultura, sídliště, halštat

Annotation

MATĚJKOVÁ, DOMINIKA. The settlement of the Lusatian Urnfield culture at Doudleby nad Orlicí - "Loučka". Hradec Králové: Philosophical Faculty, Univerzita Hradec Králové, 2022, 100 pp. Bachelor Theses.

The bachelor's thesis deals with the processing of the results of rescue archaeological research by PhDr. M. Bekové (Muzeum Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou) in the area of Na Slovensku street, cadastral territory of Doudleby nad Orlicí, which took place in the years 2013 - 2020. The work is focused on evaluating the structure of the settlement. All data related to the research and used in this work are taken from the find reports, which are stored at the archaeological department of the Muzeum Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou. The work compiles a catalog of objects and evaluates the functions of individual objects, including a comparison of their fillings. Furthermore, the work deals with the possibilities of reconstruction of the settlement. A picture attachment is included.

Key words: Lusitanian Urnfield culture, settlement, Hallstatt

1. Úvod.....	9
1.1 Popis lokality a její umístění.....	10
1.2 Přírodní podmínky.....	10
1.2.1 Geomorfologické poměry a situace v krajině.....	10
1.2.2 Geologické podloží.....	12
1.2.3 Pedologické poměry.....	12
1.2.4 Geobotanika.....	13
1.2.5 Hydrologické poměry na lokalitě.....	13
1.2.6 Klimatické podmínky.....	14
2. Dějiny bádání.....	15
2.1 Dějiny archeologického bádání v Podorlicku.....	15
2.2 Stručný přehled výzkumů na katastrálním území Doudleb nad Orlicí.....	20
3. Okolnosti a průběh výzkumu.....	25
4. Kritika pramenů.....	27
5. Popis terénní situace.....	29
5.1 Katalog objektů.....	32
5.2 Vyhodnocení a interpretace terénních zjištění.....	74
5.2.1 Vyhodnocení výplní objektů.....	75
5.2.2 Sloupové jámy.....	80
5.2.3 “Polozemnice”.....	84
5.2.4 Sila.....	85
5.2.5 Krátké žlábký.....	87
5.2.6 Hliníky.....	88
5.2.7 Shluky keramiky a mazanice bez zahloubených objektů.....	89
6. Sídliště okruhu lužických popelnicových polí v době halštatské.....	89
7. Zhodnocení relativní chronologie.....	91
8. Možnosti rekonstrukce zástavby.....	92
10. Literatura a další zdroje.....	94

10.1 Nálezové zprávy	101
10.2 Internetové zdroje.....	103

1. Úvod

V letech 2013 - 2020 probíhaly na západním okraji intravilánu Doudleb nad Orlicí v nově založené ulici Na Slovensku záchranné archeologické výzkumy při výstavbě infrastruktury a rodinných domků. Výzkumy provádělo Muzeum a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou pod vedením PhDr. M. Bekové, podle ustanovení §22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

Poměrně nevelké území, které bylo zasaženo zemními pracemi, zároveň představuje příležitost pro archeologii lépe poznat a prozkoumat nové situace.

V tomto případě zásah do krajiny přinesl odhalení sídliště platěnické kultury, což bylo pro archeologické bádání v regionu poměrně velkým přínosem. Archeologové sice, na základě dosavadních zjištění, osídlení v této oblasti předpokládali, ale zachované sídliště, které měli možnost prozkoumat relativně v ploše, bylo překvapením (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

Cílem předkládané bakalářské práce je shrnutí a vyhodnocení výsledků záchranného archeologického výzkumu tohoto sídliště. Práce je zaměřena na vyhodnocení sídlištních objektů, jejich vzájemných vztahů a pokus o rekonstrukci uspořádání areálu sídliště. Většinu prozkoumaných objektů reprezentují sloupové jámy svědčící o nadzemních stavbách, ve dvou případech uspořádané do přehledných systémů, které umožňují vymezit dva půdorysy.

Zástavba přiléhající k ulici Na Slovensku je vzdálena cca 100 m jižně od trasy obchvatu Doudleb nad Orlicí v roce 2021 (Obr. 4), jehož trasa povede za Kostelcem nad Orlicí a naváže na obchvat Vamberka. Vzhledem k tomu, že tato práce je psána po záchranném výzkumu při stavbě tohoto obchvatu, vyplývá, že sídliště, jehož část je zpracovávána, bylo poměrně rozlehlé.

Součástí této práce je katalog nemovitých objektů, které byly výzkumem odhaleny. Na jeho základě byla vytvořena statistika výplní objektů, které následně byly porovnány.

Všechny údaje týkající se výzkumů a použité v této práci přebírám z nálezových zpráv z těchto výzkumů, které jsou uloženy na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou a jejichž soupis je v této práci zařazen v soupisu zdrojů.

Tímto děkuji PhDr. M. Bekové nejen za jejich poskytnutí, ale vůbec za možnost podílet se na zpracování tohoto výzkumu, za ochotně poskytované konzultace a cenné rady. Také děkuji PhDr. Z. Bláhové, PhD. za trpělivé vedení této práce, neocenitelné rady a podněty a taktéž ochotně poskytované konzultace.

1.1 Popis lokality a její umístění

Lokalita leží na k. ú. Doudleby nad Orlicí, v okrese Rychnov nad Kněžnou v Královéhradeckém kraji (Obr. 1-8). Výzkumy proběhly v roce 2013 - 2014 na parc. č. 3504 a 3032 (ulice a příjezdové komunikace, inženýrské sítě), v následujících letech 2017 - 2020 pak na jednotlivých parcelách při stavbách RD: 3033 (2017); 3025 (2017); 3028 (2017 - 2020); 3029 (2017); 3031 (2017); 3038 (2017); 3039 (2017); 3042 (2018). Dosud bez zástavby a tudíž bez výzkumu zůstávají parcely č. 3027; 3024; 3030; 3034; 3036; 3037; 3040 a 3041.

Zkoumaná část sídliště platěnické kultury se nachází v místech definovaných souřadnicemi 50.1127197N, 16.2529117E.

1.2 Přírodní podmínky

1.2.1 Geomorfologické poměry a situace v krajině

Z geomorfologického hlediska je lokalita součástí subprovincie Česká tabule, která náleží k podsoustavě Východočeská tabule (*Bína – Demek 2012*, 225, 226). Leží v geomorfologickém podcelku Třebechovické tabuli v jižní části Orlické tabule (v kostelecké části) v okrsku Rychnovský úval, který je tektonicky podmíněným úvalem vymezený řekami Divokou Orlicí na jihu a Dědinou na

severu (*Demek 2006*, 460, 386; *Culek – Grulich – Laštůvka – Divíšek 2013*, 64, 183; *Bína – Demek 2012*, 248).

Nejvyšším bodem Třebechovické tabule je vrchol U Rozhledny, na k. ú. Vyhnanice, s nadmořskou výškou 449 m n. m. (*Bína – Demek 2012*, 225) a nejnižším bodem je koryto Orlice na k. ú. Svinary, ve výšce 230 m n. m. (*Bína – Demek 2012*, 225). Nejvyšším vrcholem Rychnovského úvalu, kam spadá naše lokalita, je Dubinka (362 m n. m.), ležící asi 1 km západně Rychnova nad Kněžnou.

Nejvýznamnějšími vrcholy a zároveň nejvýraznější terénní dominantou v okolí pro zkoumanou lokalitu se zdá být Chlum u Borovnice vzdálený přibližně 6 km (366 m n. m.), který je z naší lokality vidět směrem na jih, a Chlum u Litic nad Orlicí vzdálený přibližně 8 km (603 m n. m.), který je z naší lokality vidět západně směrem k Vamberku a náleží k Podorlické pahorkatině.

Studovaná lokalita leží na druhé terase řeky Divoké Orlice, která terasu obtéká ze západní a jižní strany, v nadmořské výšce 302 - 307 m n. m., na velmi lehce ukloněném svahu, který je lehce rozbrázděn koryty starých vodotečí. Severně od ní je vrchol Loučky ve výšce 317 m n. m. a nad ním se táhne hřbet mezi Tabulkou a Borkem s výškovým profilem 341 - 321 m n. m. Směrem na sever lze vidět Orlické hory a východně je lokalita obklopena kopci. Na nedalekou řeku přímo ze zde zpracované části sídliště z důvodu převýšení v současnosti není vidět přes hranu terasy. Jižní strana vykazuje mírnější klesání terénu.

Poloha působí výhodně, je zde dobrý rozhled do krajiny, vzdálenost od řeky není velká, a přitom je spolehlivě chráněna před povodněmi.

1.2.2 Geologické podloží

Geologicky Podorlicko náleží k Českému masívu. Geologické podloží České tabule je tvořeno zpevněnými svrchnokřídovými sedimenty, které se usadily v epiplatformním moři (*Bína – Demek 2012, 225*). Převážně zde jsou jemnozrnné usazeniny, které tvoří křemenné pískovce a jemnozrnné jílovité pískovce až prachovce (*Cháb – Stráník – Eliáš 2009, 106-107*). Tyto horniny, které můžeme souhrnně označit jako opuky, jsou odkryty v údolích Divoké Orlice (*Faltysová 2002, 184*). Půdotvorným substrátem na lokalitě je pak nezpevněný čtvrtohorní sediment - spraš (<https://mapy.geology.cz/geocr50/#>).

Podloží křídových a kvartérních sedimentů v oblasti, kde se nachází studovaná lokalita, tvoří převážně tmavé biotitické ruly zábřežského krystalinika, které vystupuje mezi Zábřehem a Štítou a zde zastupuje hlavní horninový typ (*Buriánek 2010, 146*).

1.2.3 Pedologické poměry

Rychnovsko náleží k největší hnědozemní oblasti mezi Chlumcem, Hradcem Králové, Jaroměří a Jičínem, která na východě zasahuje až k Dobrušce a Rychnovu. Původně tyto půdy vznikaly pod listnatými dubovými a dubo-bukovými lesy. Inundace Divoké Orlice se odlišuje a pokryv je tvořen aluviálními půdami (*Válek 1964, 64, 65*).

Půdní pokryv na zkoumané lokalitě je tvořen slabě oglejenou hnědozemí na sprašové návěži (<https://mapy.geology.cz/pudy/#>), který odpovídá západočeskému pedoregionu náležícímu do provincie středoevropských lehkých hercynských kambizemí (*Kolejka 2009, 139*). Minerální síla půd je průměrná (*Bajer – Houška 2009, 139*). Půda na studované lokalitě má potenciál dobrého zemědělského využití (*Demek a kol. 2009, 118-119; Bajer – Houška 2009, 139*).

Plocha, na které probíhaly výzkumy, byla po desetiletí jediným nezastavěným pruhem v intravilánu obce a byla sem zřejmě svážená přebytečná ornice z přilehlých staveb. Místy byla její vrstva vysoká více než jeden metr. Výška navážek souvisela i se snahou maximálně pozemek výškově vyrovnat po umělém zářezu silnice (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

1.2.4 Geobotanika

Lokalita spadá do fytogeografické oblasti Českomoravského mezofytika v okrese Orlické opuky, která je typická vegetací temperátní zóny, opadavými lesy, poli a loukami v odlesněných územích (*Skalický 2009*, 141).

Ostrůvkovitě pokrývají menší část doudlebského regionu lesy s částečně zachovanou přirozenou skladbou, kterou z velké části tvoří dub a z části jsou přeměněny na monokultury borovice nebo smrků (*Vrána 2018*, 11).

Zkoumaná lokalita se nachází na území s potenciální přirozenou vegetací černýšovými dubohabřinami (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Potenciální vegetace inundace Orlice sestává z lužních lesů, patří sem střemchové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (svaz *Alnion glutinosae*), (*Neuhäuslová – Moravec, mapová příloha*).

1.2.5 Hydrologické poměry na lokalitě

Zkoumaná lokalita se nachází mezi dvěma vodními toky. Severně za kopcem leží údolí Štědrého potoka a zhruba 400 m jižně od lokality protéká Divoká Orlice. Necelé 2 km jihovýchodně od místa lokality je také soutok Divoké Orlice a Zdobnice. Divoká Orlice náleží do povodí Labe, které odvádí vody z území ČR do Severního moře. Pramení v Bystřických horách v horských rašeliništích na území Polska v nadmořské výšce 750 m (*Vlček 1984*, 88). Doudleby leží na dolním toku Divoké Orlice cca 13 km východně od soutoku

s Tichou Orlicí. V blízkosti lokality je tok Divoké Orlice relativně klidný s oblouky a meandry, její průměrný průtok v Kostelci nad Orlicí činí 8,34 m³/s, stoletá voda dosahuje 282 m³/s (*Martinec 2016*, 238). Toky Divoké, Tiché i spojené Orlice většinou nebyly výrazně regulovány a mají do dneška přirozenou podobu, její koryto se relativně blíží pravěkému stavu (*Vlček /ed./ a kol. 1984*, 88, 206, 274; *Ryšánek 2006*, 50). Divoká Orlice se zužuje pod kosteleckým Novým zámkem a to má za následek, že při velké vodě nebo při vytvoření ledové hradby se může voda vzdouvat proti proudu. Toto riziko může souviset i se zánikem středověké vesnice Stradiny na katastrálním území Kostelce n. O. (*Martinec 2016*, 238).

Výškový profil řeky v blízkosti zkoumané lokality se pohybuje mezi 277 - 279 m n. m., studovaná lokalita ji ve svém nejnižším bodě převyšuje přibližně o 24 m.

Retenční vodní kapacita půd je na lokalitě “Na Slovensku” velmi vysoká, ale hlavní ochranou lokality před povodněmi je její umístění v bezpečném převýšení nad řekou (<https://mapy.vumop.cz>).

Zdrojem vody pro sídliště byly nejspíše prameny a vodoteče na svahu Loučky, které byly objeveny při záchranném výzkumu obchvatu I/11 Doudleby nad Orlicí (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

1.2.6 Klimatické podmínky

Podle Quittovy stupnice leží Doudleby nad Orlicí na hranici oblasti teplé T2 (vyznačuje se dlouhým, suchým a teplým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým až teplým jarem a stejně tak podzimem, zima bývá krátká, mírně chladná až chladná, suchá) a mírně teplé MT11 (v létě a přechodném období srovnatelná s klimatickou oblastí T2, ale zima bývá mírně teplá a velmi suchá) s převahou mírně teplého charakteru, zároveň je mírně vlhká (*Culek – Grulich – Laštůvka – Divíšek 2013*, 65; *Květoň – Voženílek 2011*, 5). Je

dobře dotována srážkami a směrem na východ jich přibývá, roční úhrn atmosférických srážek se pohybuje kolem 650 až 800 mm, na vegetační období připadá zhruba polovina – 350 až 400 mm (*Květoň - Voženilek 2011, mapová příloha*). Zimy oproti tomu nepřinášejí velké množství sněhu, sněhová pokrývka bývá okolo 50 - 60 dní (*Tolasz 2007, 25, 68, 124*).

Průměrná roční teplota mimo horské oblasti činí 7°C, ve vegetačním období může dosahovat až 13°C. (*Květoň – Voženilek 2011, mapová příloha*)

Větrná expozice studovaného území je všesměrná (<https://mapy.vumop.cz>).

2. Dějiny bádání

2.1 Dějiny archeologického bádání v Podorlicku

Na archeologické nálezy v Podorlicku naráželi lidé již odedávna (*Beková - Dragoun 2017, 106*). První objevy v regionu však souvisí se zaváděním moderních přístupů v zemědělství a jsou to převážně nálezy na polích, pramenná základna se budovala velmi nepravidelně (*Beková – Bláhová-Sklenářová, v tisku*). Výkopy na archeologických lokalitách samozřejmě probíhaly už dříve, ale za účelem nálezu sběratelsky cenných a zajímavých nebo zpeněžitelných předmětů nikoli poznání (*Beková – Dragoun 2017, 106; Flidr 2005, 59*).

V monografii Josefa Dušky¹ z roku 1898 jsou z nejbližšího okolí Doudleb nad Orlicí uvedeny dvě lokality. Jednou z nich je poloha nad Štědrým potokem u Tutlek (cca 3 km severně od Doudleb, okr. Rychnov nad Kněžnou), kde se nachází hradisko. U cesty, která k němu vede z Kostelce, byly nalezeny “odpadkové” jámy, Duška však neuvádí období, ze kterého pochází – zřejmě nebylo známo (*Duška 1898, 17*). V roce 1870 výzkumy v Tutlekách a v Kostelci

¹ Josef Duška – 1840 - 1915, řemeslník (obuvník) v Josefově, amatérský archeolog, od r. 1882 pracoval jako laborant pro Dvorní přírodovědecké muzeum ve Vídni, autor prvních archeologických monografií o Královéhradecku (*Sklenář 2005, 153*).

nad Orlicí prováděl Antonín Baum² (*Beková – Dragoun 2017*, 106; *Flídr 2005*, 75). Dále uvádí nález z vambereckého náměstí z roku 1871, jednalo se bronzový římský peníz (*Duška 1898*, 17). V roce 1901 ve Vamberku, 1930 a 1937 v Dlouhé Vsi byly nalezeny kamenné “mlaty”, podle dobového určení, z mladší doby kamenné (*Dvořák 1938*, 38).

Nálezy z období popelnicových polí byly v okrese Rychnov nad Kněžnou až donedávna známy převážně pouze z ojedinělých nálezů a systematictější poznatky poskytly pouze dva výzkumy rozsáhlých pohřebišť lužických popelnicových polí v Třebešově a Kostelci nad Orlicí (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 19).

Výzkum v Třebešově probíhal v letech 1909 a 1911. Pohřebiště leží v poloze “Pod hájkem”, bylo objeveno při drenážních pracích (*Kočtůch 2019*, 29). V roce 1909 zde F. Žaloudek³ v pověření L. Domečky⁴ (za muzeum Hradec Králové) provedl výzkum, na kterém se následně podílelo i tehdejší Museum Království Českého a muzejní spolek v Kostelci nad Orlicí (*Flídr 2005*, 64, 66; *Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 19; *Kočtůch 2019*, 30). Bylo prokopáno celkem 124 hrobů (*Kočtůch 2019*, 30).

Roku 1911 zde proběhl druhý výzkum opět pod vedením F. Žaloudka, při kterém bylo objeveno 22 slezských hrobů (*Kočtůch 2019*, 31).

Výzkum slezskoplatěnického pohřebiště v Kostelci nad Orlicí v poloze “Na Štěpnici” (*Flídr 2005*, 76) prováděl Muzejní spolek v Kostelci nad Orlicí. Výzkum probíhal v letech 1926 - 27. Pod dohledem L. Domečky ho řídil Václav

² Antonín Baum – 1830 - 1886, architekt, amatérský archeolog a historik umění, člen archeologického sboru Musea království českého (*Beková – Dragoun 2017*, 106; *Flídr 2005*, 75).

³ František Žaloudek – 1863 - 1935, archeologický terénní technik, od r. 1895 muzejní kustod a laborant z královéhradeckého muzea (*Sklenář 2005*, 657).

⁴ Ludvík Domečka – 1861 - 1937, historik, archeolog a úředník městského úřadu v Hradci Králové, který od roku 1895 zastával funkci tajemníka a od r. 1919 ředitele Historického muzea v Hradci Králové (*Sklenář 2005*, 139).

Morávek⁵ (*Flídr 2005*, 79), celkem prokopali 55 hrobů a dalších 20 vykopali J. Böhm⁶, pracovník pražského Státního archeologického ústavu (*Flídr 2005*, 65, 66, 75).

Roku 1930 píše J. Poulík⁷, který byl zaměstnán v Doudlebách n. O. v textilní továrně, dopis adresovaný pravděpodobně řídícímu učiteli Aloisu Procházkovi do Slavkova o povolení věnovat se profesionálně archeologii (*Kovárník 2020*, 459, 462). Tato historka sice nemá zásadní význam pro dějinný vývoj bádání v námi sledovaném regionu, ale tuto informaci přikládám jako zajímavost a důkaz dalšího aktivně projeveného zájmu o archeologickou činnost v Doudlebách n. O.

V letech 1956 a 1957 provedl malý záchranný výzkum v předpolí těžební stěny cihelny Archeologický ústav ČSAV v Praze pod vedením M. Richtera⁸ (*Flídr 2005*, 80), stihl zachránit jen některé z tehdy skrytých zahloubených sídlištních objektů z doby lidu popelnicových polí, doby římské a hradištního období (*Flídr 2005*, 68; *Beková – Militký 2016*, 304).

Další žárové hroby u kostelecké cihelny byly objeveny také zásluhou archeologického kroužku z Rychnova (<https://www.kostelecno.cz/archeologicke-nalezky-na-kostelecku/d-1007>), který založil v 80. letech 20. století Jaroslav Podzimek⁹ (*Flídr 2005*, 74, 79). Ten svou sběrovou činností od počátku 70. let zasáhl i na k. ú. Doudleby nad Orlicí (*Flídr 2005*, 74, 79). V letech 1980 - 1981

⁵ Václav Morávek – 1873 - 1909, kustod Muzejního spolku v Kostelci nad Orlicí, sochař a kameník, muzejní pracovník, amatérský archeolog (*Flídr 2005*, 79).

⁶ Jaroslav Böhm – 1901-1962, archeolog, pracovník, v letech 1939 - 1962 ředitel Státního archeologického ústavu (od r. 1992 ARÚ ČSAV) v Praze (*Sklenář 2005*, 82; *Flídr 2005*, 65, 66).

⁷ Josef Poulík - 1910-1998, archeolog (*Sklenář 2005*, 457), absolvent textilní průmyslové školy, pracovník textilní továrny v Doudlebách nad Orlicí (*Kovárník 2020*, 459, 462), později akademik, ředitel ARÚ v Brně (*Sklenář 2005*, 457).

⁸ Miroslav Richter – 1932 - 2011, archeolog se zaměřením na středověk, pracovník a později i ředitel AÚ ČSAV Praha; *Flídr 2005*, 80; *Sklenář 2005*, 478).

⁹ Jaroslav Podzimek – nar. 1953, učitel, amatérský archeolog a spolupracovník AO MVČ v Hradci Králové; *Flídr 2005*, 79).

J. Podzimek se svým archeologickým kroužkem, který vedl na svém předchozím působišti ZDŠ v Borohrádku, prováděl sběry na severozápadním okraji k. ú. Plchůvky (cca 16 km jihozápadně od Doudleb, okr. Ústí nad Orlicí). Na tomto území bylo na několika polohách nalezeno rozsáhlé sídliště a žárové pohřebiště lužické kultury (*Vokolek 1994*, 18).

V letech 1981 - 1984 provádělo na území kostelecké cihelny záchranné výzkumy archeologického oddělení MVČ HK pod vedením V. Vokolka¹⁰ (*Flídr 2005*, 81; *Vokolek 1999*, 70). Další etapou výzkumu pohřebiště navázalo rychnovské muzeum pod vedením M. Bekové roku 1992 (*Beková – Militký 2016*, 311; *Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 21). Roku 1988 KMVČ uspořádalo výstavu “Východní Čechy v době bronzové”, kde byly mimo jiné prezentovány nálezy z výzkumu pohřebiště v Kostelci nad Orlicí (*Frolík 1989*, 63).

Poznání pravěku této oblasti se za posledních dvacet let výrazně rozšířilo, a to díky archeologickému pracovišti Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou, které se systematicky věnuje průběžné prospekci, důslednému dohledu nad stavbami a záchranným výzkumům, při kterých se postupně odhalují situace z celého pravěku a rané doby dějinné (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 19).

Výzkum na polykulturní lokalitě v kostelecké cihelně probíhal i v roce 2015. Provádělo ho Muzeum a galerie Orlických hor pod vedením PhDr. M. Bekové¹¹ (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 19), která se rozkládá v poloze “U Jana” (*Kalferst 2002*, 63). S M. Bekovou na záchranných akcích v kostelecké cihelně též spolupracoval J. Militký¹² (*Flídr 2005*, 74).

¹⁰ Vít Vokolek – nar. 1936, archeolog, v roce 1959 pracovník MVČ HK, od r. 1969 vedoucí archeologické oddělení, jeho specializací je problematika období lužických popelnicových polí ve východních Čechách (*Flídr 2005*, 81; *Sklenář 2005*, 628).

¹¹ PhDr. Martina Beková – nar. 1962, archeoložka MGOH Rychnov nad Kněžnou.

¹² Jiří Militký – nar. 1969, archeolog a numismatik, od r. 1999 pracovník Národního muzea v Praze; *Flídr 2005*, 79; *Sklenář 2005*, 383).

Bylo zde prokázáno osídlení spadající do mladšího stupně kultury s lineární keramikou (*Kalferst 2002, 70*), dále odtud pocházejí nálezy hrobové výbavy jordanovské kultury spadající do neolitu až staršího eneolitu (*Vokolek 1993, 25; Beková – Militký 2016, 307*), nálezy střeoeoneolitické řivnáčské kultury (*Beková – Militký 2016, 308*) a raného až vrcholného středověku (*Kalferst 2002, 70*). Avšak dominují nálezy lužických popelnicových polí (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 20*).

Sídliště nebylo nálezově velmi bohaté, příčiny lze vidět v agresivním půdním prostředí a erozních procesech (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 23*) a v takovémto případě je vždy obtížné datování. Většina objektů byly sloupové jámy a kúlové jamky, dále byl odkryt relikv dlohého obdélíkového půdorysu domu (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 26*). Sídliště hypoteticky patří k rozsáhlému pohřebišti, které bylo zkoumáno na druhé straně téže cihelny (*Beková 2016, 16*).

V roce 2017 byla odkryta další sídlištní poloha kultury slezskoplatěnické při rekonstrukci první poloviny ulice Fr. Zoubka v Kostelci nad Orlicí (*Beková 2018, 25*).

V podstatě lze říci, že na celém katastrálním území Kostelce a v jeho okolí jsou průběžně objevovány sídlištní polohy časově odpovídající fungování pohřebiště zkoumaného ve 20. letech 20. století (*Beková 2018, 25*). Při výzkumu v roce 2019 byly objeveny dva další lužické hroby ve vzdálenosti cca 200 m od cihelny, které náležely k tomuto pohřebišti (*Beková 2020, 21*).

Nálezy z kultury lužické známe i z katastrálního území Lupenice (cca 5 km severně od Doudleb n. O., okr. Rychnov nad Kněžnou) a nálezy řazené do slezskoplatěnické kultury byly nalezeny i na katastrálním území Potštejna (cca 5 km jihovýchodně od Doudleb n. O., okr. Rychnov nad Kněžnou) zejména na hradním návrší (hrad Potštejn), kde se tehdy předpokládalo slezskoplatěnické hradiště (*Kalferst – Sigl – Vokolek 1990, 13, 15; Kalferst – Sigl – Vokolek 1987, 17*). Dnes pravděpodobnost jeho existence naznačují další nálezy z tohoto místa a

dále např. záchranný výzkum ve spolupráci s MOH, který proběhl v roce 2008, a byl zároveň preventivním průzkumem svahů kopce (*Bek – Vích 2011*, 302, 303).

V roce 2014 byla odkryta při plošném výzkumu v prostoru stavby šaten školy na Palackého náměstí v Kostelci nad Orlicí část sídliště lužické kultury (kůlové jamky a silo s torzem nádoby; *Beková 2015*, 54). První výzkum na ploše, který přinesl informace o lužickém osídlení, zde však proběhl již v roce 1989 při výstavbě bytových jednotek a obchodního střediska (*Militký 1990*, 46).

V témže roce a v roce 2017 byla prokázána existence sídliště popelnicových polí v Černíkovcích při záchranném archeologickém výzkumu na parcele rodinného domku, následně byly zkoumány i další stavby rodinných domků a liniová stavba ČEZu. Nálezy spadají do slezské až platěnické fáze lužických popelnicových polí (*Beková 2019*, 17; *Beková 2018*, 25).

2.2 Stručný přehled výzkumů na katastrálním území Doudleb nad Orlicí

Počátky bádání v Doudlebách n. O. se pojí s místním rodákem Josefem Černým¹³, který zde v letech 1922 - 1926 prokopal samostatně nebo ve spolupráci s L. Domečkou celou řadu pravěkých a středověkých objektů v okolí Doudleb nad Orlicí a Doudlebách samých (*Flídr 2005*, 76; *Vinterová 2017*, 30).

J. Černý roku 1924 objevil na poli v poloze “Na močidlech” (také nazýváno “Na mokřinách”) rozsáhlé sídliště a prokopal zde tři jámy. Poté zde v roce 1925 kopal L. Domečka z muzea v Hradci Králové spolu s J. Černým prozkoumali dalších čtrnáct jam (*Vokolek 1994*, 5). Jeho přičiněním vznikl roku 1924 městský muzejní spolek ve Vamberku, ve vambereckém muzeu pak působil jako kustod (*Vinterová 2017*, 30). Dále v roce 1925 společně kopali na lokalitách “Na baště” a “Dlouhé hony”. Své poznatky z Podorlicka shrnul L. Domečka

¹³ Josef Černý – 1882-1968, živnostník, vyučený krejčí, amatérský archeolog a regionální historik (*Flídr 2005*, 76; *Sklenář 2005*, 118).

v knize *Krajina při Divoké Orlici a jejích přítocích v době předhistorické* (Domečka 1935; Flídr 2005, 76).

V roce 1926 kopal J. Černý opět s L. Domečkou na poli “Na říšti” (také nazýváno “V hříštích”, “V říštích”), zde našli střepy a hliněnou nožku rámcově ze středního stupně lužické kultury (Vokolek 1994, 6). Nálezy byly předány do muzea ve Vamberku (Vokolek 1994, 6).

Své výzkumy a objevy Černý uveřejnil v knize *Mlhavé obrázky minulých věků z Doudleb, Vyhnánova a Příkaz*, vydané v roce 1937 (Černý 1937, Flídr 2005, 64, 65, 76). Na základě keramických nálezů Černý datuje některé objekty do kultury, jak se dříve označovala, “plátenické”, jinak se zabývá především středověkým vývojem oblasti (Černý 1937, 4).

Období 2. světové války a doba po ní představovala i v našem regionu a na sledovaném území útlum archeologické činnosti, ale ve 40. a 50. letech vstoupila do praxe řada významných archeologů, která se později věnovala i výzkumům ve východních Čechách (Beková – Militký 2016, 304).

V roce 1976 byl při stavbě silnice 11 uskutečněn záchranný výzkum na zaniklé tvrzi v poloze “V říštích” (Sigl – Vokolek 1977, 9), který prováděl Jiří Sigl¹⁴ s V. Vokolkem (Flídr 2005, 80) za archeologické oddělení MVČ HK (Sigl – Vokolek 1977, 3). Bylo zde narušeno několik sídlištních objektů, dva objekty byly prozkoumány. Nebyl však získán žádný datovací materiál (Sigl – Vokolek 1977, 9).

V roce 1978 byl proveden archeologickým oddělením MVČ HK (Sigl – Vokolek 1979, 3) v poloze “Na močidlech” terénní průzkum, při kterém byly nalezeny naorané objekty a patrně lužické střepy (Sigl – Vokolek 1979, 8). Téhož roku zde “Na močidlech” byla při hloubení jímky na dvoře ZDŠ vykopána železná sekera (Sigl – Vokolek 1979, 8), keramika ze 14. a 15. století (Sigl – Vokolek 1979, 8) byla nalezena při povrchovém průzkumu AO MVČ HK, který

¹⁴ Jiří Sigl – nar. 1946, archeolog raného a počátků vrcholného středověku, pracovník AO MVČ v Hradci Králové, od r. 1982 vedoucí oddělení (Flídr 2005, 80; Sklenář 2005, 504).

proběhl také roku 1978, v poloze “Na mokřinách” a na poli severně od obce (*Sigl – Vokolek 1979*, 8). Další povrchový průzkum téhož roku byl proveden “V hříštích” (keramika ze 14. a 15. století; *Sigl – Vokolek 1979*, 8) .

Rok 1989 byl v Doudlebách nad Orlicí rokem povrchových sběrů z iniciativy tehdejšího studenta archeologie Jiřího Militkého, který spolupracoval s AO MVČ HK, provedl jich celkem pět (*Kalferst – Sigl – Vokolek 1990*, 8; *Flidr 2005*, 74, 79). Nálezy spadaly do mladší doby bronzové (lužické kultury), pozdní doby halštatské a vrcholného středověku (13. - 15. st.), (*Kalferst – Sigl – Vokolek 1990*, 8).

Povrchové sběry AO MVČ HK v poloze “Na baště” byly prováděny i v roce 1990 J. Kalferstem a V. Vokolkem, nálezy patří kultuře lužické a vrcholnému středověku (*Kalferst – Sigl – Vokolek 1991-1992*, 11).

V letech 1997 - 1999 v Doudlebách proběhly tři záchranné archeologické výzkumy a jeden povrchový sběr, které provedlo Muzeum a galerie Orlických hor Rychnov nad Kněžnou pod vedením PhDr. M. Bekové. Záchranné výzkumy se uskutečnily v areálu zahradnictví vedle zámku, kde byly nalezeny keramické zlomky, na louce naproti vchodu do zámku, kde byla objevena odpadní jáma výrobního objektu, a 5 m od JV rohu zámku. Zlomky keramiky a kachlů z areálu zahradnictví byly datovány do období středověku (14. a 15. st.), nálezy související s výrobním objektem a keramika od rohu zámku do novověku (16. st.; *Beková 2001*, 10). Další nález z období novověku (17. st.) byl zaznamenán v roce 2005 při vyklízení zámeckých sklepů, kde byla nalezena keramika a kosti (*Beková – Dragoun 2006*, 34).

V roce 2012 byl proveden v těsném sousedství zámku v Doudlebách nad Orlicí záchranný archeologický výzkum vyvolaný stavebními úpravami zámecké konírny (*Mangel – Vrána – Beková 2018*, 51-52). Při tomto výzkumu byly zjištěny převážně situace pozdně středověké a novověké, několik jich spadalo do doby laténské, a ojedinělé nevýrazné keramické fragmenty náleží nejspíš do

období popelnicových polí (*Mangel – Vrána – Beková 2018, 51-52*). Překrývá se zde laténské sídliště a předkolonizační osídlení (od 9. století; *Beková 2013, 21*).

V letech 2013 - 2020 probíhaly v poloze “Loučka” v ulici Na Slovensku (Doudleby n. O.) záchranné výzkumy, které jsou zpracovány v této práci.

V roce 2021 se konal záchranný archeologický výzkum UHK ve spolupráci s MOH při stavbě obchvatu Doudleb nad Orlicí, který přináší mnoho zásadních informací do současného poznání nejstarších dějin tohoto území. Výzkum byl rozdělen na několik úseků. V blízkosti Vamberka bylo zjištěno osídlení z období přelomu neolitu a eneolitu, objevuje se zde fenomén úzkých a hlubokých žlábků, u kterých není jasná interpretace (dříve interpretovány jako tzv. koželužské jámy), ale v nejbližším okolí mají již analogie v Domašíně u Černíkovice a Opočně. V samé blízkosti dnešních Doudleb n. O. převažovaly nálezy lužických popelnicových polí, převážně z platěnického období. Byly odkryty také pozůstatky osady prvních zemědělců, kultury s lineární keramikou a několik objektů ze závěru vývoje lengyelské kultury na počátku eneolitu a osídlení doby římské a hradištní (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

2.3 Vývoj osídlení Podorlicka v pravěku

Přestože Podorlicko a povodí Orlic ve východních Čechách nepatří do tzv. staré sídelní oblasti, i v tomto regionu lze nalézt doklady dálkových i lokálních komunikací i mikroregiony stabilního osídlení. Kontaktní linie, které územím procházely, sice zřejmě nepatřily mezi transevropské trasy prvního řádu, ale přesto byly důležité svou polohou mezi bohatě osídlenými regiony (*Beková – Bláhová-Sklenářová, v tisku*). Okres Rychnov nad Kněžnou, ve kterém se nachází naše lokalita, jakožto poměrně chudý podhorský region leží na okraji tradiční sídelní oikumeny a byl vzdálen frekventovaným spojům (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 19*).

Z našeho mikroregionu známe pouze ojedinělé náznaky lidské přítomnosti v paleolitu a mezolitu, jsou to nálezy štípané industrie (*Beková – Militký 2016, 307*). Například severně od Tutlek bylo nalezeno škrabadlo datované do mladšího paleolitu (*Frolík – Kalferst – Sigl 1984, 11*).

Ani zemědělský pravěk není v regionu zastoupen příliš výrazně. Region leží na samém okraji doposud známé východočeské neolitické sídelní oblasti (*Beková – Militký 2016, 307*). Ojediněle do Podorlicka proniklo osídlení lidu s lineární keramikou (*Vokolek 1993, 16*), které dokládá kolekce keramických zlomků z areálu kostelecké cihelny (*Beková – Militký 2016, 307*) a nově především část sídelního areálu kultury s lineární keramikou, kterou odkryli na obchvatu (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové z MOH RK*). Další fázi představují pozůstatky sídlišť pozdně lengyelské a především jordanovské kultury, které pochází také např. z návrší “Tabulka” v Kostelci n. O. (*Vokolek 1993, 25; Beková – Militký 2016, 307; za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové z MOH RK*). Z kostelecké cihelny pochází i keramický soubor, který byl datován do středoeneolitické řivnáčské kultury (*Beková – Militký 2016, 308*). Další eneolitický nálezy zlomku sekeromlatu pochází z Tutlek a přesněji nedatovatelné broušené nástroje patrně neolitického či eneolitického stáří se našly i např. v Doudlebách n. O. nebo Kostecké Lhotě (*Beková – Militký 2016, 309*).

Nejvýznamnější etapu prehistorického osídlení ve východních Čechách představuje mladší a pozdní doba bronzová, zastoupená kulturou lužickou, ze které se vyvinula kultura slezskoplatěnická (*Novák 2014, 9, 11*), která sem přichází ze své mateřské oblasti ve Slezsku (*Vokolek 1993, 59*). Právě lužická kultura ve svém největším rozmachu osídlila i dříve ne příliš obydlené pohraniční oblasti jako je Rychnovsko (*Vokolek 1962, 12*) a osídlení pokračovalo i v období slezskoplatěnické kultury (*Vokolek 1962, 16, Filip 1936-1937, 46*). Mladší fáze slezskoplatěnické kultury dle starších názorů plynule přechází do doby železné, a poté byl její vývoj přerušen průnikem Keltů (*Vokolek 1993, 59*), přičemž nositelé slezskoplatěnické kultury a s nimi jejich kultura, v různé míře silně ovlivněna

kulturou latéskou, v regionu lokálně přežívá snad do 2. st. př. n. l. (Frolík 1989, 64; Felcman /ed./ 2009, 79). Dnes je tato hranice poněkud nejednoznačná, vzhledem k podrobnějšímu dělení stupňů slezskoplatěnické kultury (Novák 2014, 11).

O osídlení Podorlicka ve 4. a 3. století př. n. l. máme zatím pouze velmi málo dokladů, až z mladší a pozdní doby latéské je v regionu zachyceno několik sídelních areálů (Beková – Militký 2016, 316; Mangel – Vrána – Beková 2018, 51).

Osídlení v době římské bylo zjištěno v hliništi kostelecké cihelny, kde byl zachycen objekt. Stejně tak existují sídlištní nálezy z této doby nalezené na území Doudleb nad Orlicí a také sem patří mincovní nálezy z Vamberka a Týniště nad Orlicí. Další nejasný náznak germánského osídlení je v poloze “Nad Cihelnou” na pravobřeží Štědrého potoka, k. ú. Kostelec nad Orlicí (Beková – Militký 2016, 317-318).

Archeologické doklady ze starších období raného středověku v Podorlicku jsou poměrně vzácné, za zřejmě nejstarší nález lze považovat fragment keramické nádoby datovatelný do 8. - 9. století z areálu kostelecké cihelny (Beková – Militký 2016, 318). Výrazné zintenzivnění osídlení nastává po sjednocení českého území přemyslovskými knížaty, které probíhalo koncem 10. století (Beková – Militký 2016, 318; Felcman /ed./ 2009, 148-149). Osídlení našeho regionu v tomto období je v tradičním výkladu spojováno s kmenem Charvátů, který je však sporný, opírá se o údaje z Kosmovy kroniky, a naráží na řadu historických námitek (Felcman /ed./ 2009, 150-151). Osídlení zde nadále trvá až do současnosti.

3. Okolnosti a průběh výzkumu

Nálezové zprávy z těchto výzkumů, ze kterých čerpá tato práce, jsou uloženy na archeologickém oddělení MOH. Jejich soupis je v seznamu literatury,

tudíž v následující kapitolách z nich vycházím a v textu jsou citovány pouze v jednotlivých konkrétních případech, ale nikoliv obecně.

Při provádění první skrývky pro komunikaci, která započala 16. 7. 2013, a následné pokládky sítí pro nově založenou kolonii rodinných domků došlo ke zjištění prvních pravěkých objektů (*Beková 2021a*), které byly postupně objeveny i na dalších parcelách, kde byly prováděny stavební práce. Záchrané výzkumy postupovaly vždy dle potřeb stavby a v koordinaci s jejím průběhem (*Beková 2021a*). Skrývka se prováděla v základových pasech i v plochách podle plánů a požadavků stavebníků a probíhala vždy pod dohledem archeologa, takže došlo k minimálním ztrátám archeologických situací a jakmile byly zachyceny objekty, byla skrývka minimalizována a plocha následně ručně archeologicky začištěna.

Většina objektů byla standardně rozdělena na poloviny a odebírána buď po mechanických vrstvách mocných 10 popřípadě 15 cm, nebo po polovinách a následně kresebně dokumentována v řezu a půdorysu a fotografována. Veškeré dokumentační práce byly prováděny pracovníci muzea PhDr. M. Bekovou a externě najatým studentem archeologie T. Bekem. Celé sídliště bylo geodeticky zaměřeno a byl vytvořen plán rozmístění zkoumaných ploch a objektů. Výzkum byl průběžně doprovázen detektorovým průzkumem plochy, výkopku a procházelo se i okolí staveniště (*Beková 2021a*).

Prozkoumaná plocha sídliště byla rámcově cca 220 x 75 m, což se ovšem nerovná skutečně zkoumané ploše, protože skrývka a exkavace proběhla pouze na částech přímo ničených stavbou (Obr. 9).

Veškerá dokumentace a nálezy jsou nyní uloženy v Muzeu a galerii v Rychnově nad Kněžnou.

4. Kritika pramenů

(Zde děkuji za neocenitelné informace přímo z terénu PhDr. M. Bekové, bez které by tato kapitola nemohla vzniknout.)

Sledované záchranné výzkumy odkryté části lužického sídliště v ulici Na Slovensku provádělo archeologické oddělení MOH pod vedením PhDr. M. Bekové. Stavební záměr byl poprvé oznámen pozdě, skrývka při prvním výzkumu pro ZTV 2013 nebyla provedena na podloží a situace musela být přeskrývána. Následně byla plocha ještě rozšiřována o 1 - 2 m z důvodu špatného vytyčení. Výzkum následně proběhl již řádně a zcela za standardních podmínek. Se stavebníky se podařilo dojednat velmi úzkou spolupráci. Pro výzkumy byla najata externí firma poskytující kopáče.

Výzkumy byly dále ovlivněny počasím a probíhaly opakovaně v létě za mimořádně vysokých teplot, tudíž všechny situace byly přeschlé a následkem toho špatně čitelné.

Ačkoliv byla zkoumána poměrně velká plocha, tak plochy odkryté na podloží bylo pouze málo a pouze v různých částech, které k sobě nijak nepřiléhají. Tím se nám bohužel odkrývá pouze velmi roztráštěný pohled na celou archeologickou situaci. Na parc. č. 3504 (ZTV 2013) byla skryta její celá plocha a tento pruh se stal dlouhou širokou sondou, v podstatě tvořil osu výzkumu. Parcely č. 3033; 3025; 3029; 3038 a 3039 byly skryty v plochách pro půdorysy domů. Na zbylých dvou parcelách č. 3031 a 3042 byly skryty pouze základové pasy, a tak nemáme ucelenou představu o umístění objektů a jejich vztazích. V důsledku navezení ornice byly na jednu stranu objekty lépe ochráněny, ale detektorový průzkum, který výzkum doprovázel, byl prakticky irelevantní a při zemních zásazích, které nebyly realizovány v ploše, tak nebyly vždy objekty postiženy, protože základové pasy nedosahovaly na podloží, jen se k němu přiblížily (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*). Při plošných výzkumech je možné sledovat

vztahy některých objektů (např. půdorysy staveb), ale vzhledem k vymezenému prostoru skrývky vyžadované stavbou nebyla ani jedna situace zachycena celá.

Některé objekty však nebylo možné vybrat celé, a to z důvodu rozsahu skrývky požadované stavbou. V takovýchto případech byla vybrána a dokumentována pouze odhalená část objektů a jejich skutečný celkový půdorys je pouze hypotetický. Zde je nutno upřesnit, že v naprosté většině šlo o sloupové jámy nebo nespécifikovatelné sídlištní objekty, u kterých lze i na základě části odkrytého půdorysu a informacím o vzhledu ostatních objektů, které se podařilo odhalit celé, celkem snadno odhadnout jejich vzhled.

Výjimkou je objekt č. 18/2013. V tomto případě také nastává situace, kdy objekt zasahuje mimo skrývanou plochu, přestože byla odhalena jeho značná část. Je interpretován jako zaplněná deprese vyložená kameny. PhDr. M. Beková tento objekt interpretuje jako trvale zavodněnou plochu. Vzhledem k jeho velikosti a možným interpretacím by jeho celé odkrytí mohlo poskytnout ucelenější informace k jeho fungování. Nicméně vzhledem k jeho dochování je jistě dobré, že jeho část zůstala neponičena pod zemí a může být zkoumána případnými modernějšími metodami v budoucnosti.

Ojedinelým případem, kdy došlo ke ztrátám informací, je zničení objektu č. 6/2017 na parcele č. 3031 z důvodu překopání. Objekt byl vyznačen po skrývce, ale kopáči nerozpoznali hranice výkopu a jámu tzv. překopali, a proto není možné hodnotit její tvar, ale byla alespoň zanesena do seznamu a celkového plánu objektů (Obr. 9).

Pokud jde o kovy, bylo naleziště relativně chudé (dáno i nevhodnými podmínkami pro detektorový průzkum, viz výše), ale drobné slitky svědčí o nakládání s kovy v bezprostřední blízkosti. K nálezům z kovu patří bronzová jehlice a nášivka, typická pro kulturní zařazení lokality.

Závěrem lze říci, že na sledovaném výzkumu došlo pouze k minimálním ztrátám na informacích, za což můžeme vděčit pečlivému a včasnému

archeologickému dohledu a vedení výzkumu. Vznikl tedy soubor podkladů, ze kterého mohla být následně zpracována tato práce.

5. Popis terénní situace

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, ZTV Loučka 2013, parc. č. 3504

První ze série ZAV, který byl vyvolán skývkou pro komunikaci.

Byl skryt pruh ornice o délce 220 m a šířce 12 m. Skrývka byla provedena nekvalitně a poté, co byla plocha přeskrývána, se musela ještě rozšiřovat o 2 m ve střední části, protože investor nesprávně vytyčil plochu stavby. Mocnost ornice místy dosahovala až jednoho metru (*Beková 2021a*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, pokládka ČEZ 2014, parc. 3032 a 3504

ZAV byl vyvolán překládkou kabelu ČEZ pro nové ZTV. Byly skryty dva pruhy ornice, které v podstatě přiléhaly k původní skrývce pro ZTV, o délce cca 220 m a druhý půdorysu U, který i obíhal parcely o délce cca 300 m a šířce cca 1 m. Na odkryté ploše byl nalezen pouze jeden objekt a zbytek byl negativní (*Beková 2021b*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3039, 2017

ZAV byl vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází ve střední části ulice na levé straně. Byla skryta plocha ornice na půdorysu domu o rozměrech cca 23 x 15,5 m. Skrývka byla provedena mechanicky na podloží, v místech, kde objekty zasahovaly do podloží, byla minimalizována a provedena ručně. Na ploše bylo nalezeno celkem 20 objektů (*Beková 2021c*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3038, 2017

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází ve střední části ulice na levé straně. Byla skryta plocha ornice na půdorysu domu, půdorysu ČOV a nádrže

na dešťovou vodu o rozměrech cca 17,5 x 12 m. Skrývka byla provedena mechanicky na podloží, v místech, kde objekty zasahovaly do podloží, byla minimalizována a provedena ručně. Na ploše byl nalezen jeden objekt (*Beková 2021d*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3028, 2017-2020

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází ve střední části ulice na pravé straně. Byly skryty dvě plochy ornice na půdorysu domu o rozměrech cca 12 x 8 m a půdorysu ČOV a dešťové nádrže 6,5 x 4,5 m. Skrývka byla provedena mechanicky na podloží, v místech, kde objekty zasahovaly do podloží, byla minimalizována a provedena ručně. Na plochách bylo nalezeno celkem 10 objektů (*Beková 2021e*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3025, 2017

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází ve střední části ulice na pravé straně. Byla skryta plocha ornice na půdorysu domu, půdorysu ČOV a nádrže na dešťovou vodu o rozměrech cca 21 x 10,5 m. Skrývka byla provedena mechanicky na podloží, v místech, kde objekty zasahovaly do podloží, byla minimalizována a provedena ručně. Na ploše bylo nalezeno celkem 15 objektů (*Beková 2021f*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3029, 2017

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází nad středem ulice na pravé straně. Byla skryta ornice pouze v rýhách pro základové pasy a přípojky inženýrských sítí o rozměrech cca 12 x 14 m, šířka výkopů byla 40 cm. Skrývka byla provedena minibagrem a průběžně archeologicky ručně začišťována. Nebyl zde nalezen žádný archeologický objekt ani situace (*Beková 2021g*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3033, 2017

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází v nejjižnější části ulice na pravé straně. Byla skryta plocha ornice na půdorysu domu, půdorysu ČOV a dešťové nádrže o rozměrech cca 17 x 14 m. Skrývka byla provedena mechanicky na podloží, v místech, kde objekty zasahovaly do podloží, byla minimalizována a provedena ručně. Na ploše bylo nalezeno celkem 12 objektů (*Beková 2021h*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3031, 2017

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází v nejsevernější části ulice na pravé straně. Byla skryta plocha ornice v základových pasech na půdorysu domu o rozměrech cca 10 x 7 m, šířka pasů byla cca 1,3 m a druhá nepravidelná plocha na půdorysu ČOV a dešťové nádrže o rozměrech cca 13 x 5 m. Skrývka byla provedena mechanicky, dále byla ručně začistěna. Na plochách bylo nalezeno celkem 14 objektů (*Beková 2021i*).

DOUDLEBY NAD ORLICÍ, RD na parc. č. 3042, 2018

ZAV vyvolán stavbou rodinného domu, který se nachází na jižním konci ulice na levé straně. Byla skryta ornice v základových pasech 16,5 x 10 m, šířka pasů byla cca 1,5 m. Skrývka byla provedena mechanicky, dále byla ručně začistěna. Na ploše byl nalezen jeden archeologický objekt (*Beková 2021j*).

5.1 Katalog objektů

Objekt 1/2013 ZTV parc. č. 3504

Zahloubený objekt měl okrouhlý půdorys o rozměrech 46 x 64 cm a jeho maximální hloubka byla 15 cm. Objekt nebyl kresebně dokumentován, byl odkryt při prvotní skývce a měl homogenní sytě černou hlinitou výplň, která neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 2/2013 ZVT parc. č. 3504

Shluk keramiky v podorničí nalezený v prvotní skrývce. Obsahoval 3 keramické zlomky (sáček č. 3). Keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury. Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován.

Objekt 3/2013 ZVT parc. č. 3504

Shluk keramiky. Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován. Keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 4/2013 ZVT parc. č. 3504

Shluk keramiky. Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován. Keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 5/2013 ZVT parc. č. 3504

Shluk keramiky. Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován. Keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 6/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 1)

Objekt zahloubený ve sprašovém podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 156 x 132 cm, jeho maximální hloubka byla 30 cm a sdílel společnou osu s objektem 9/2013 ZVT parc. č. 3504. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mírně šikmému

plochému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách 10 cm. Výplň byla homogenní, temně šedá zemina s uhlíky, a obsahovala celkem 124 zlomků keramiky (sáček č. 4, 6, 7, 9, 10, 12), drobné a střední kousky mazanice (sáček č. 5, 8), 2 zlomky podlah a jeden zlomek kamene se slídou (sáček č. 11). Keramické zlomky (okolo 40) se kumulovaly převážně v horních vrstvách objektu. Značná koncentrace mazanice byla zejména u dna. Objekt byl interpretován jako spodní část síla. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 7/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 1)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 44 x 48 cm a jeho maximální hloubka byla 8 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedá zemina s drobnými uhlíky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 1).

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 162 x 172 cm a jeho maximální hloubka byla 37 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mírně mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a východní polovina byla odebírána po mechanických vrstvách 15 cm, západní polovina byla poté vybrána vcelku. Výplň byla homogenní, světle šedá zemina s velmi drobnými uhlíky, a obsahovala celkem 36 keramických zlomků (sáček č. 15, 17), drobné kousky mazanice (sáček č. 14, 16, 18) a 6 drobných kamenů (sáček č. 19).

Všechny vrstvy obsahovaly do deseti keramických zlomků, nápadná kumulace 28 keramických zlomků byla v západní části objektu. Zde nebyla polovina odebírána po vrstvách, takže nelze určit v jaké části objektu se nacházely. Objekt byl interpretován jako střední nespecifikovatelná sídlištní jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 9/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 1)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 64 x 114 cm, jeho maximální hloubka byla 32 cm a sdílel společnou osu s objektem č. 6/2013 ZVT parc. č. 3504. Stěny se příkře svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedá zemina s uhlíky, a obsahovala celkem 28 keramických zlomků (sáček č. 20, 21) a drobné kousky mazanice (sáček č. 22). Nálezy se kumulovaly v horní vrstvě objektu. Objekt byl interpretován jako menší nespecifikovatelná sídlištní jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 10/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 2)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 142 x 154 cm a maximální hloubka byla 45 cm. Stěny se příkře svažovaly směrem k šikmému dnu, v hloubce 20 cm končily, utvořily stupeň a dále se příkře svažovaly k půdorysu o rozměrech cca 80 x 100 cm. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po vrstvách 10 cm. Výplň byla homogenní, tmavě šedá zemina s drobnými zlomky mazanice, a kamenů a obsahovala celkem 53 keramických zlomků (sáček č. 23, 25, 28, 30), železný předmět ve druhé vrstvě, drobné až střední kousky mazanice (sáček č. 23, 24, 26), část zrnotěrky, 2 části valounů (sáček č. 27), zlomek nádoby a drobný valoun (sáček č. 29). Keramika se kumulovala v poměrně jednolité vrstvě 10 cm pod povrchem, ale dva zlomky se nacházely i u dna. Objekt byl interpretován jako menší silo. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 11/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 2)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 40 x 34 cm a maximální hloubka byla 7 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla

homogenní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 2)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 52 x 44 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 31) ve východní polovině. Objekt nebyl odebírán po vrstvách, tudíž nelze blíže určit polohu střepu. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 13/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 2)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl nepravidelný oválný půdorys o rozměrech 114 x 164 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň nebyla jednotná, první vrstva byla středně šedá zemina a při okrajích u dna byla tmavě šedá zemina, a obsahovala pouze dva neopracované kameny (sáček č. 32) v horní vrstvě objektu. Objekt byl interpretován jako nspecifikovatelná středně velká sídlištní jáma.

Objekt 14/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 3)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 30 x 34 cm a maximální hloubka byla 9 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 33) v jižní polovině. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 15/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 3)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 50 x 50 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k téměř plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, hnědošedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 16/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 3)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 88 x 60 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny objektu svise spadaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň nebyla jednotná, první vrstvu tvořila tmavě šedá zemina s drobnými kousky mazanice a drobnými ččkami spraše, druhá u dna byla zcela neuleželá tmavě šedá zemina s velkými ččkami mazanice. Výplň obsahovala celkem 10 keramických zlomků (sáček č. 34, 35). Keramika se kumulovala v horní vrstvě objektu, kterou tvořila tmavě šedá zemina. Objekt byl interpretován jako dno sila. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 17/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 3)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl nepravidelný oválný půdorys o rozměrech 160 x 130 cm a maximální hloubka byla 44 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň nebyla jednotná, první vrstva byla tmavě šedá hlinitá zemina a druhá u dna byla tmavě šedá zemina silně promísená s velkými ččkami spraše, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná střední sídlištní jáma.

Objekt 18/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 4)

Rozsáhlá zaplněná deprese. Nekresleno, pouze zaměřeno, rozměry cca 1400 x 500 cm. Maximální hloubka byla 40 cm od povrchu skrývky. Stěny se pozvolna svažovaly k plochému dnu. Výplň deprese obsahovala celkem 120 keramických zlomků (sáček č. 36; 37; 40; 43; 46; 48; 51; 53; 56; 62; 65; 66), kameny, kterými byla prakticky vyložena (sáček č. 39; 45; 47; 49; 50; 52; 55; 57; 58; 59; 60; 61; 64; 65; 68; 69; 70; 71), malé a střední kousky mazanice (sáček č. 36; 42; 44; 54; 62; 63; 65; 67) a železný předmět (sáček č. 38), který se nacházel při povrchu. Deprese byla v podstatě vyložena kameny, které byly i geodeticky zaměřeny do plánu. Keramické zlomky se kumulovaly v prvních dvou vrstvách. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury. Objekt byl interpretován jako trvale zavodněná deprese.

Objekt 19/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 5)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl půdorys oválu s výběžkem o rozměrech 160 x 186 cm a maximální hloubka byla 46 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k nepravidelnému plochému dnu se třemi prohlubněmi. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, kompaktní šedohnědá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako hliník.

Objekt 20/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 5)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl tvar krátkého širokého mělkého žlabu o rozměrech půdorysu 84 x 192 cm a maximální hloubka byla 22 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl příčně rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, tmná zemina až do černa, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nspecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 21/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 6)

Objekt se skládal se ze dvou nepravidelných objektů zahlučených do sprašového podloží, ležící na jedné ose s půdorysem o rozměrech 344 x 290 cm a maximální hloubce 20 cm. Stěny a dno objektu byly velmi nepravidelné, se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekty byl rozděleny a odebírány po polovinách. Výplň objektu v jihozápadní části byla homogenní, hnědá mazlavá zemina. Výplň objektu v severovýchodní části byla hnědošedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako hliník.

Objekt 22/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 5)

Objekt zahlučený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 200 x 244 cm a maximální hloubka byla 48 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly k téměř plochému dnu. Výplň objektu nebyla jednotná, byla tvořena třemi stratigrafickými jednotkami. První vrstva byla kompaktní temně šedá zemina s kousky mazanice a větším podílem drobných mazanícových čoček, druhá pod první, ale nedotýkající se dna byla o trochu světlejší středně šedá zemina s kousky mazanice a větším podílem drobných mazanícových čoček, třetí u dna byla tmavě šedá zemina s čočkami spraše (lehce promíšená). Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po přirozených vrstvách. Výplň obsahovala celkem 96 keramických zlomků (sáček č. 73, 75, 77, 80, 83, 89, 91, 92), drobné, střední i velké kusy mazanice, některé s nevýraznými otisky konstrukcí (sáček č. 74, 76, 78, 81, 84, 88, 90, 93), kameny (sáček č. 79, 85, 88) a drobné kousky uhlíků (sáček č. 82, 86). Na výkopku bylo dodatečně nalezeno ještě 9 keramických zlomků, u nichž se neví ze které vrstvy pocházejí (sáček č. 72). Keramické zlomky se nejvíce kumulovaly byly poměrně rovnoměrně rozprostřeny ve všech vrstvách objektu. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná větší sídlištní jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 23/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 7)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 58 x 52 cm a maximální hloubka byla 7 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, středně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 24/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 8)

Zahloubený objekt měl nepravidelný půdorys s laloky o rozměrech 364 x 400 cm a maximální hloubka byla 64 cm. Stěny objektu se mírně svažovaly směrem k plochému dnu s prohlubněmi, které měly také šikmé stěny a ploché dno. Výplň nebyla jednotná, vykazuje postupné zasypávání - uložení první vrstvy u dna, kompaktní šedohnědá zemina, při okraji byl okrouhlý vkop, kompaktní šedohnědá zemina s uhlíky, a následné zanikání objektu ve dvou vrstvách. Vrstvy u dna se dotýkala kompaktní tmavá šedohnědá zemina s bělavým vysráženým vápencem a drobnými kousky mazanice. Při povrchu byla kompaktní tmavá šedohnědá s vyšším podílem kousků mazanice. Výplň obsahovala celkem 173 keramických zlomků (sáček č. 96; 99; 100; 101; 103; 106; 109; 112; 115; 119), uhlíky (sáček č. 95; 118), malé a střední kousky mazanice i s otisky konstrukce (sáček č. 97; 99; 102; 104; 107; 110; 113; 116; 120), opracované i neopracované kameny (sáček č. 98; 105; 108; 111; 114; 117; 121), tyglíky a u dna bronzovou jehlicí zdobenou rytím (sáček č. 94;). Keramické zlomky (okolo 40) byly poměrně rovnoměrně rozprostřeny ve všech mechanických vrstvách. Objekt byl interpretován jako kovolitecká dílna. Všechny nalezené artefakty lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 26/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 7)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 40 x 40 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň

objektu byla homogenní, tvořila ji velmi světle šedá zemina, a obsahovala 4 keramické zlomky (sáček č. 123, 124). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 27/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 7)

Zahloubený objekt měl okrouhlý půdorys o rozměrech 180 x 190 cm a maximální hloubka byla 56 cm. Stěny objektu se příkře svažovaly směrem k plochému dnu s prohlubní. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Specifický byl způsob zaplnění, kdy byl nejdříve poměrně rovnoměrně zaplněn dvěma nelehkými vrstvami. U dna byla neuleželá zemina s ččkami tmavě šedé a spraše a nad ní kompaktní tmavě šedá zemina s drobnými ččkami spraše. Do této vrstvy při západní straně zasáhl okrouhlý vkop, který byl vyplněn šedobílou zeminou. Celá tato situace byla následně překryta asi 20 cm mocnou kompaktní vrstvou tmavě šedé zeminy. Výplň obsahovala celkem 122 keramických zlomků (sáček č. 126; 129; 133; 136; 139; 142; 147), uhlíky (sáček č. 146), menší a střední kousky mazanice (sáček č. 127; 130; 140; 143; 148), kameny (sáček č. 125; 128; 131; 134; 138; 141; 144; 149) a zrnětky (sáček č. 132). Mazanice se kumulovala v nelehle tmavě šedé zemině s drobnými ččkami spraše. Ve 4. mechanické vrstvě jižní poloviny a 2. mechanické vrstvě severní poloviny byly nalezeny tyglíky a struska (sáček č. 135; 137; 145). Keramické zlomky (okolo 50) se kumulovaly v horní vrstvě objektu. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury. Objekt byl interpretován jako silo.

Objekt 28/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 7)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 100 x 112 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň objektu nebyla jednotná, první vrstva byla středně šedá zemina a druhá u dna byla středně šedá zemina s příměsí spraše, obsahovala celkem 37

zlomků keramiky (sáček č. 151, 153), nápadná kumulace byla v první vrstvě severní poloviny (28 zlomků), kousky mazanice a kameny (sáček č. 152, 154). V zásypu se nacházelo torzo nádoby (sáček č. 150). Objekt byl interpretován jako nespécifikovatelná sídlištní jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 29/2013 ZVT parc. č. 3504

Kumulace mazanice v podorniči. Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován.

Objekt 30/2022

Detektorový nález bronzového korálu zdobeného rytím (sáček č. 155) datovaný do platěnické kultury.

Objekt 32/2022 (Tab. 9)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 100 x 144 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po polovinách. Výplň objektu nebyla jednotná, první vrstva byla středně šedá zemina a druhá vrstva u dna byla středně šedá zemina s ččkami spraše, obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 156) v západní polovině. Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako nespécifikovatelná menší sídlištní jáma. Keramický zlomek je vrcholně středověká intruze.

Objekt 33/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 9)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 54 x 52 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň

objektu byla homogenní, středně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 34/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 9)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 60 x 76 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. V ornici nad objektem byl detektorem nalezen drobný zlomek bronzu (sáček č. 157). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 35/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 9)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 66 cm a maximální hloubka byla 9 cm. Stěny objektu se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 37/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 10)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 44 x 52 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 38/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 10)

Objekt byl zřejmě superpozicí dvou zahloubených do sprašového podloží, z nichž jeden byl mladší vkop. Měl oválný půdorys o rozměrech 284 x 140 cm a maximální hloubka byla 54 cm. Stěny se pozvolna svažovaly ke dnu s několika

zahloubeninami. Výplň mladšího vkopu tvořila takřka černá kompaktní zemina a staršího objektu šedohnědá zemina s ččkami spraše. Objekt neobsahoval žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako blíže nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 39/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 10)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl nepravidelný půdorys o rozměrech 106 x 102 cm a maximální hloubka byla 32 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla kompaktní prakticky černá zemina a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná menší sídlištní jáma.

Objekt 40/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 10)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 70 x 110 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny objektu svažovaly ke zřejmě plochému dnu, to bylo ale narušeno norou. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 158) v severní polovině. Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 41/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 11)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 122 x 86 cm a maximální hloubka byla 26 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň objektu byla homogenní, šedá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 159) v západní polovině. Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná malá sídlištní jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 42/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 11)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 52 x 54 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina s drobnými kameny příměsí spraše a uhlíky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 43/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 11)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 44 x 42 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla velmi kompaktní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 44/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 11)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 110 x 70 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k téměř plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina s kousky mazanice, příměsí spraše a uhlíky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 45/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 12)

Velmi nepravidelné lalokovité soujámí zahloubené do sprašového podloží o rozměrech 490 x 404 cm a maximální hloubka byla 90 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem ke dnu s mnoha prohlubněmi. Výplň nebyla jednotná, převážně ji tvořila temně šedá zemina, ve které byly i kusy spraše, a při okrajích tvořila

výplň světle šedá zemina. Na povrchu objektu byl nalezen kámen (sáček č. 160).
Objekt byl interpretována jako hliník.

Objekt 46/2013 ZVT parc. č. 3504

Detektorový nález bronzového slitku oválného tvaru (sáček č. 161) v ornici
v hloubce 30 cm.

Objekt 47/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 13)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 70
x 100 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem
k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla
homogenní, hnědošedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl
interpretován jako sloupová jáma

Objekt 48/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 13)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 30 x
30 cm a maximální hloubka byla 7 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem
k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla
homogenní, hnědošedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl
interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 49/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 13)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 30
x 34 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k mírně
šikmému plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň
byla homogenní, hnědošedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt
byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 50/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 13)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 60 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 51/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 14)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 48 x 46 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 52/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 14)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 40 x 44 cm a maximální hloubka byla 6 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 53/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 14)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 20 x 24 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, temně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 54/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 14)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 60 x 77 cm a maximální hloubka byla 38 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem ke stupni v hloubce 20 cm, zde se utvořil půdorys cca 30 x 30 cm a dále se příkře svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, neuleželá šedá zemina se žlutými ččkami, a obsahovala železný předmět (sáček č. 162). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Železný předmět nebyl zadatován, pravděpodobně novověk. Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu železného předmětu. Vzhledem k výplni odlišné od ostatních objektů lze uvažovat o dataci objektu do mladšího období.

Objekt 55/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 15)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 74 x 52 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, temně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 56/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 15)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 58 x 73 cm a maximální hloubka byla 34 cm. Stěny v jižní polovině se pozvolna svažovaly směrem ke stupni, který zasahoval až k ose objektu a v severní polovině se příkře svažovaly až k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina s drobnými kousky mazanice, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 57/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 15)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 78 x 62 cm a maximální hloubka byla 32 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem ke stupni v hloubce cca 10 cm, který utvořil kruhový půdorys o rozměrech cca 35 x 35 cm a v něm se příkře svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 60/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 15)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 90 x 155 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k mírně lavicovitému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň byla homogenní, šedohnědá s ččkami spraše, a obsahovala celkem 31 zloмок keramiky (sáček č. 165, 166) a zlomky mazanice (sáček č. 164, 167), přičemž se keramika kumulovala ve východní polovině v horní vrstvě. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná menší sídlištní jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 61/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 16)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl podlouhlý půdorys krátkého žlabu o rozměrech 102 x 274 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Objekt byl rozdělen příčně a odebírán po polovinách. Stěny se pozvolna svažovaly k hrotitému dnu. Výplň byla homogenní, temně šedá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 168), který lze zařadit do platěnické kultury. Objekt byl interpretován jako krátký sídlištní žlábek.

Objekt 62/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 16)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 155 x 136 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem

k plochému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň byla homogenní, hnědá zemina lehce zbarvená do šeda, a obsahovala malé zlomky mazanice (sáček č. 169; 170). Objekt byl interpretován jako relikv kulturní vrstvy.

Objekt 63/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 16)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 56 x 70 cm a maximální hloubka byla 35 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň byla homogenní, tmavě šedohnědá zemina s drobnou mazanicí, a obsahovala celkem 3 keramické zlomky (sáček č. 171, 175), 3 kameny (sáček č. 172, 174) a zlomky mazanice (sáček č. 173). Keramika se kumulovala u dna a ve druhé vrstvě byla kumulace kamenů a mazanice. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 64/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 16)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 54 x 58 cm a maximální hloubka byla 38 cm. Stěny spadaly téměř svisle směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavší šedohnědá zemina s bílým povlakem, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 65/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 17)

Objekt zahloubený hluboko v podorniči měl okrouhlý půdorys o rozměrech 106 x 148 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá zemina se zlomky keramiky a mazanice, a obsahovala celkem 6 keramických zlomků (sáček č. 176; 179), zlomky mazanice (sáček č.

177; 180) a kameny (sáček č. 178; 181). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramických zlomků. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 68/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 17)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl trojúhelníkový půdorys o rozměrech 68 x 48 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Výplň byla homogenní, světle šedá zemina, a obsahovala 2 keramické zlomky (sáček č. 182). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramických zlomků. Mohlo jít o reziduum sloupové jámy. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 69/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 17)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 54 cm a maximální hloubka byla 27 cm. Stěny téměř svisle spadaly směrem k plochému dnu. Objekt nebyl rozdělen a byl vybrán najednou, příčný řez nebyl preparován ani dokumentován. Výplň byla homogenní, šedočerná hlinitá, a obsahovala 4 keramické zlomky (sáček č. 183), 2 kameny (sáček č. 185) a zlomek mazanice (sáček č. 184). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramických zlomků. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Všechny keramické zlomky lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 70/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 17)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný tvar s lalokovitým výběžkem o rozměrech 80 x 74 cm a maximální hloubka byla 24 cm, mohlo se jednat o superpozici, ale pravděpodobně to byl zbytek kulturní vrstvy. Stěny se pozvolna spadaly k téměř plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po

polovinách. Výplň byla homogenní, temně šedá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (sáček č. 188), malé až větší kousky mazanice, které tvořily mazanicovou destrukci (sáček č. 186; 187; 189; 192), uhlíky a kameny (sáček č. 190; 191). Dno objektu bylo tvořeno vypálenou mazanicí. Objekt byl interpretován jako pícka. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 71/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 18)

Objekt ve stěně skrývky měl oválný půdorys o rozměrech 90 x 134 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem plochému dnu asymetricky sníženému k jedné straně. Výplň byla homogenní, šedočerná hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Pravděpodobně se mohlo jednat o rychlý zához. Objekt byl interpretován jako silo.

Objekt 72/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 18)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys s lalokovitým výběžkem o rozměrech 172 x 100 cm a maximální hloubka byla 36 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu s menší jamkou uprostřed o rozměrech 34 x 38 cm a plochým dnem. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň nebyla jednotná, celý oválný půdorys byl vyplněn šedočernou hlinitou zeminou a ve výběžku ji tvořila šedohnědá zemina. Neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako blíže nespécifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 73/2013 ZVT parc. č. 3504

3 keramické zlomky (sáček č. 193) nalezené v podorniči . Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován. Nedatováno.

Objekt 74,75/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 18)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl nepravidelný protáhlý půdorys žlabovitého tvaru o rozměrech 220 x 262 cm a maximální hloubka byla 49 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň nebyla jednotná, u dna byla kompaktní středně šedá zemina, na ní byly dvě hrudky spraše a zbytek objektu byl vyplněn světle šedou zeminou. Výplň neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako starý vývrat.

Objekt 76/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 19)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl velmi nepravidelný laločnatý půdorys o rozměrech 146 x 155 cm a maximální hloubka byla 34 cm. Stěny se příkře svažovaly směrem ke stupňovitě plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, sytě černá jemně plavená hlína, velmi kompaktní, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako starý vývrat.

Objekt 78/2013 ZVT parc. č. 3504

Střep v podorničí (sáček č. 194). Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován. Keramický zlomek byl datován do období raného nebo vrcholného středověku.

Objekt 79/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 19)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 68 cm a maximální hloubka byla 22 cm. Stěny se příkře svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, hnědošedá zemina s uhlíky a mazanicí, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 80/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 19)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 50 x 80 cm a maximální hloubka byla 20 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina s uhlíky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 81/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 20)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 44 cm a maximální hloubka byla 20 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň nebyla jednotná, tvořila ji středně šedá zemina s vyhloubeninou sytě černé zeminy, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 82/2013 ZVT parc. č. 3504 (Tab. 20)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 60 x 48 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k nepravidelnému dnu. Výplň byla homogenní, středně šedá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 101/2014 ČEZ (Tab. 20)

Objekt zahloubený do sprašového podloží zasahoval mimo skrývanou plochu, měl oválný půdorys o rozměrech 74 x 40 cm a jeho maximální hloubka byla 28 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, sytě černá kompaktní hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 1/2017 parc. č. 3039 (Tab. 21)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 74 x 96 cm a maximální hloubka byla 32 cm. Stěny spadaly téměř svisle směrem

k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá zemina, a obsahovala mazanícový blok (inv. č. A2454/1,2) , který se nacházel v horní vrstvě. Objekt byl interpretován jako silo.

Objekt 2/2017 parc. č. 3039 (Tab. 21)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný tvar o rozměrech 48 x 64 cm a maximální hloubka byla 24 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 3/2017 parc. č. 3039 (Tab. 21)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 50 x 74 cm a maximální hloubka byla 17 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 4/2017 parc. č. 3039 (Tab. 21)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 59 x 63 cm a maximální hloubka byla 23 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá zemina, a obsahovala malé zlomky mazanice (inv. č. A2455/1,2) a masivní uhlíky (inv. č. A2455/1,2). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 5/2017 parc. č. 3039 (Tab. 21)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 26 x 52 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem

k téměř plochému dnu. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 6/2017 parc. č. 3039 (Tab. 22)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 180x112 cm a maximální hloubka byla 43 cm, okrajem se dotýkala objektu 5/2017. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, sytě černá zemina, která se místy mísila se sprašovým podložím, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nspecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 7/2017 parc. č. 3039 (Tab. 22)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 56 x 88 cm a maximální hloubka byla 20 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k téměř plochému dnu. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2017 parc. č. 3039 (Tab. 22)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 62 x 62 cm a maximální hloubka byla 17 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala drobné zlomky mazanice (inv. č. A2456). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 9/2017 parc. č. 3039 (Tab. 22)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 57 x 48 cm a maximální hloubka byla 17 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla

homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala drobné zlomky mazanice (inv. č. A2457). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 10/2017 parc. č. 3039 (Tab. 22)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný o rozměrech 36 x 57 cm a maximální hloubka byla 9 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k téměř plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 11/2017 parc. č. 3039 (Tab. 23)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 67 x 54 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá světlejší hlinitá zemina, a obsahovala větší kousky uhlíků (inv. č. A2458). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2017 parc. č. 3039 (Tab. 23)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 80 x 104 cm a maximální hloubka byla 34 cm. Stěny se pozvolna svažovaly téměř svisle směrem k šikmému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá světlejší hlinitá zemina, a obsahovala celkem 4 keramické zlomky (inv. č. A2475/1,2), drobné zlomky mazanice (inv. č. A2475/1,2) a uhlík (inv. č. A2475/1,2). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramických zlomků. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 13/2017 parc. č. 3039 (Tab. 23)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 70 x 86 cm a maximální hloubka byla 19 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 14/2017 parc. č. 3039 (Tab. 23)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 160 x 134 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny se pozvolna svažovaly k mísovitému. Objekt byl rozdělen na poloviny a odebírán po mechanických vrstvách. Výplň byla velmi nejednotná, tvořilo ji celkem šest stratigrafických jednotek. Většinu výplně objektu tvořila tmavě šedá hlinitá zemina a smíšené hroudy spraše a tmavě šedé výplně. U dna se kumulovaly různé další výplně, ale pouze bodově, a to šedohnědá světlejší hlinitá zemina, sytě černá zemina, promíšená šedohnědá zemina se žlutou spraší, šedohnědá zemina, černohnědá silně utužená hlinitá zemina s drobnými kousky uhlíků a mazanice. Výplň obsahovala celkem 98 keramických zlomků, zlomky mazanice a uhlíky (inv. č. A2460/1,2,3; A2461/1,2,3; A2462/1,2,3; A2463/1,2,3; A2464/1,2; A2465/1,2,3; A2467/1,2; A2468/1,2,3; A2469/1,2; A2470; A2471; A2473/1,2; A2474/1,2,3), oválný drtič (inv. č. A2459), zlomky drtící podložky (inv. č. A2466; A2472), maximální rozměr 200 x 140 x 80 mm. Nálezy se kumulovaly převážně dna v bodových vrstvách u dna. V objektu bylo celkem 8 shluků movitých nálezů, z toho všechny obsahovaly do 10 ks, pouze shluk 2 obsahoval 22 předmětů, a také v rozšíření objektu na jihozápadní straně byla objevena koncentrace 46 movitých nálezů. Objekt byl interpretován jako silo.

Objekt 15/2017 parc. č. 3039 (Tab. 24)

Dvojjamka při hraně skrývky, průměry 60 a 40 cm, hl. 30 a 35 cm. Stěny se příkře svažovaly směrem k mísovitým dnům. Objekt byl rozdělen a odebírán po

polovinách. Výplň nebyla jednotná, tvořila ji tmavě šedá hlinitá zemina a čočky spraše, obsahovala 1 keramický zlomek (inv. č. A2476/1,2) a drobné zlomky mazanice (inv. č. A2476/1,2). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelné sídlištní jámy. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 16/2017 parc. č. 3039 (Tab. 24)

Velmi mělká prakticky pravoúhlá jáma s plochým dnem, kopána jen z části, zabíhá do hrany skrývky, půdorys o rozměru strany 56 cm a maximální hloubka hloubka 12 cm. Výplň byla homogenní, tvořila ji částečně promíšená tmavě šedá hlinitá zemina, neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako pravděpodobná sloupová jáma

Objekt 17/2017 parc. č. 3039 (Tab. 24)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 64 x 78 cm a maximální hloubka byla 22 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala 1 zlomek keramiky (inv. č. A2477). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 18/2017 parc. č. 3039 (Tab. 24)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 50 x 52 cm a maximální hloubka byla 18 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá světlejší hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 19/2017 parc. č. 3039 (Tab. 25)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl přibližně čtvercový půdorys o rozměrech 68 x 65 a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 20/2017 parc. č. 3039 (Tab. 25)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 44 x 66 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny téměř svisle spadaly k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 2/2017 parc. č. 3038 (Tab. 25)

Objekt zahloubený do sprašového podloží zasahoval mimo skrývanou plochu, měl kruhový půdorys o průměru 56 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Byla vybrána pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, sytě černá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 1/2017 parc. č. 3028 (Tab. 26)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 70 cm a maximální hloubka byla 22 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (inv. č. A2534) a neodebratelné uhlíky. Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického

zlomku. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 2/2017 parc. č. 3028 (Tab. 26)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o průměru 56 cm a maximální hloubka byla 12. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala drobné zlomky mazanice (inv. č. A2535). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 3/2017 parc. č. 3028 (Tab. 26)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 56 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 4/2017 parc. č. 3028 (Tab. 26)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl přibližně čtvercový půdorys s délkou strany 54 cm a maximální hloubka byla 20 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 5/2017 parc. č. 3028 (Tab. 27)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 56 x 72 cm a maximální hloubka byla 19 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla

homogenní, šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala neodebratelné uhlíky a drobné zlomky mazanice. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 6/2017 parc. č. 3028 (Tab. 27)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl ledvinový půdorys o rozměrech 232 x 100 cm a maximální hloubka byla 20 cm. Stěny se velmi mírně svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 7/2017 parc. č. 3028 (Tab. 27)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 54 x 56 cm a maximální hloubka byla 23 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2017 parc. č. 3028 (Tab. 27)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměru 38 x 32 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 9/2017 parc. č. 3028 (Tab. 28)

Objekt tvaru mělké mísy měl okrouhlý půdorys o rozměrech 300 x 250 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala neopracované

kameny a zlomky keramiky a mazanice (inv. č. A2536/1,2). Objekt byl interpretován jako zbytek kulturní vrstvy dochovaný v zaplněné depresi.

Objekt 10/2017 parc. č. 3028 (Tab. 28)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 48 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se velmi mírně svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 11/2019 parc. č. 3028 (Tab. 28)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 40 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2019 parc. č. 3028 (Tab. 28)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 20 cm a maximální hloubka byla 11 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá až do černa zbarvená zemina s drobnými kousky mazanice, uhlíky a neodebratelné keramiky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 13/2019 parc. č. 3028 (Tab. 28)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl k okrouhlý půdorys o rozměrech 66 x 64 cm a maximální hloubka byla 32 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň

byla homogenní, tmavě šedá až do černa zbarvená zemina s drobnými kousky mazanice, uhlíky a neodebratelné kousky keramiky, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 1/2020 parc. č. 3028 (Tab. 29)

Objekt v podorničí neznámého půdorysu měl maximální hloubku 10 cm. Byl odkryt pouze na řezu. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, šedohnědá hlinitá zemina s podílem spraše, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nspecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 2/2020 parc. č. 3028 (Tab. 29)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o šířce 20 cm a délce 41 cm a jeho maximální hloubka byla 24 cm. Stěny se příkře svažovaly směrem k plochému dnu. Byla vybrána pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, kompaktní hnědá až tmavě šedá zemina, a obsahovala zlomky mazanice. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 1/2017 parc. č. 3025 (Tab. 29)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 40 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světle šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala uhlíky, keramické drobků a 2 keramické zlomky (inv. č. A2445). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramických zlomků. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Všechny keramické zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 2/2017 parc. č. 3025 (Tab. 29)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 40 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala zlomky mazanice (inv. č. A2446/1,2,3), 1 keramický zlomek (inv. č. A2446/1,2,3), keramické drobký a zlomek kamene (inv. č. A2446/1,2,3). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 3/2017 parc. č. 3025 (Tab. 30)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl lineární půdorys o délce 36 x 238 cm a maximální hloubka byla 23 cm. Stěny téměř svisle se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavěšedá hlinitá, a obsahovala zlomky mazanice (inv. č. A2447). Objekt byl interpretován jako krátký sídlištní žlábek.

Objekt 4/2017 parc. č. 3025 (Tab. 30)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 30 cm a maximální hloubka byla 8 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 5/2017 parc. č. 3025 (Tab. 30)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 60 x 150 cm a maximální hloubka byla 19 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala zlomky mazanice (inv. č. A2448). Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 6/2017 parc. č. 3025 (Tab. 31)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl půdorys krátkého žlábků o rozměrech 50 x 260 cm a maximální hloubka byla 40 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem ke stupni v severní a jižní části objektu a poté k nerovnoměrnému dnu. Výplň nebyla jednotná, jednu polovinu tvořila sytě černá zemina a druhou dvě vrstvy spraše oddělované vrstvičkami tmavě šedé hlinité zeminy, neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako krátký sídlištní žlábek.

Objekt 7/2017 parc. č. 3025 (Tab. 30)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl okrouhlý půdorys o rozměrech 90 x 100 cm a maximální hloubka byla 30 cm. Stěny se velmi mírně svažovaly směrem k plochému dnu. Výplň byla homogenní, šedohnědá světlejší hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2017 parc. č. 3025 (Tab. 32)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl nepravidelný podlouhlý půdorys o rozměrech 140 x 340 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem v západní polovině plochému a východní polovině mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň nebyla jednotná, tvořila ji světlá šedohnědá hlinitá zemina, obsahovala kameny (inv. č. A2449/1,2,3), drobné zlomky mazanice a uhlíky (inv. č. A2449/1,2,3). Objekt byl interpretován jako relikv kulturní vrstvy.

Objekt 9/2017 parc. č. 3025 (Tab. 33)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 87 cm a maximální hloubka byla 15 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem

k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 10/2017 parc. č. 3025 (Tab. 33)

Objekt zahloubený do sprašového podloží částečně zasahoval do nadloží a měl okrouhlý půdorys rozměrech 76 x 82 cm, 10 cm zasahoval do nadloží a maximální hloubka v podloží byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a obsahovala celkem 4 keramické zlomky (inv. č. A2450/1,2,3), drobné zlomky mazanice (inv. č. A2450/1,2,3) a uhlíky (inv. č. A2450/1,2,3). Objekt byl interpretován jako nespecifikovatelná sídlištní jáma.

Objekt 11/2017 parc. č. 3025 (Tab. 33)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 34 cm a maximální hloubka byla 17 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2017 parc. č. 3025 (Tab. 33)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 30 cm a maximální hloubka byla 18 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 13/2017 parc. č. 3025 (Tab. 33)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 24 cm a maximální hloubka byla 11 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala zlomky mazanice (inv. č. A2451). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 14/2017 parc. č. 3025 (Tab. 34)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 28 x 20 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 15/2017 parc. č. 3025 (Tab. 34)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 26 x 34 cm a maximální hloubka byla 18 cm. Stěny téměř svisle spadaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala zlomky mazanice (inv. č. A2452/1,2). Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 1/2017 parc. č. 3033 (Tab. 34)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 59 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala uhlíky, zlomky mazanice a 1 keramický zlomek (inv. č. A2479/1,2). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlošku. Objekt byl

interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 2/2017 parc. č. 3033 (Tab. 34)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 24 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala mazanice a 1 zcela rozdrobený keramický zlomek. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 3/2017 parc. č. 3033 (Tab. 34)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 42 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (inv. č. A2480). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 4/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 36 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (inv. č. A2481/1,2). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 5/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 31 cm a maximální hloubka byla 11 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala 1 keramický zlomek (inv. č. A2482). Objekt nebyl odebírán po vrstvách tudíž, nelze určit přesnější polohu keramického zlomku. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma. Keramický zlomek lze zařadit do platěnické kultury.

Objekt 6/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 30 x 40 cm a maximální hloubka byla 5 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala drobné zlomky mazanice. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 7/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o rozměrech 30 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a obsahovala velmi drobné uhlíky a drobné zlomky mazanice. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 30 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 9/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 37 cm a maximální hloubka byla 8 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 10/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 27 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 11/2017 parc. č. 3033 (Tab. 35)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 30 x 38 cm a maximální hloubka byla 11 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2017 parc. č. 3033

Shluk mazanice v podorničí (inv. č. A2484). Objekt nebyl zakreslen ani fotograficky dokumentován.

Objekt 1/2017 parc. č. 3031 (Tab. 36)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 34 cm a maximální hloubka byla 13 cm. Stěny téměř svisle spadaly směrem k plochému

dnu. Odebrána byla pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 2/2017 parc. č. 3031 (Tab. 36)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 26 cm a maximální hloubka byla 13 cm. Stěny téměř svisle spadaly směrem k plochému dnu. Odebrána byla pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 3/2017 parc. č. 3031 (Tab. 36)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 26 cm a maximální hloubka byla 13 cm. Stěny téměř svisle spadaly směrem k plochému dnu. Odebrána byla pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 4/2017 parc. č. 3031 (Tab. 36)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 39 cm a maximální hloubka byla 9 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k šikmému plochému dnu. Odebrána byla pouze odkrytá část objektu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 5/2017 parc. č. 3031 (Tab. 36)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl kruhový půdorys o průměru 70 cm a maximální hloubka byla 44 cm. Stěny utvářely tři stupně se svislými stěnami, které téměř svisle spadaly směrem k plochému dnu. Odebrána byla pouze odkrytá

část objektu. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a v nadloží byla šedohnědá světlejší hlinitá zemina. Výplň neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 6/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt byl označen na skrývce, ale poté byl zcela překopán kopáči a tudíž jeho skutečný vzhled byl již nerozeznatelný.

Objekt 7/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl a oválný půdorys o rozměrech 46 x 40 cm a maximální hloubka byla 22 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 8/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 24 x 18 cm a maximální hloubka byla 12 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina zbarvená až do běla, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 9/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 10 x 16 cm a maximální hloubka byla 10 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 10/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 28 x 32 cm a maximální hloubka byla 16 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 11/2017 parc. č. 3031 (Tab. 37)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 20 x 16 cm a maximální hloubka byla 14 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá až do bíla hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 12/2017 parc. č. 3031 (Tab. 38)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 28 x 22 cm a maximální hloubka byla 11 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Objekt byl rozdělen a odebírán po polovinách. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá až do bíla hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 13/2017 parc. č. 3031 (Tab. 38)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 20 x 32 cm a maximální hloubka byla 21 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k plochému dnu. Výplň byla homogenní, světlá šedohnědá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

Objekt 1/2018 parc. č. 3042 (Tab. 39)

Objekt zahloubený do sprašového podloží měl oválný půdorys o rozměrech 70 x 60 cm a maximální hloubka byla 17 cm. Stěny se pozvolna svažovaly směrem k mísovitému dnu. Výplň byla homogenní, tmavě šedá hlinitá zemina, a neobsahovala žádné movité nálezy. Objekt byl interpretován jako sloupová jáma.

5.2 Vyhodnocení a interpretace terénních zjištění

Celkem bylo odkryto 152 zahloubených objektů. Objekty se našly na všech plochách kromě parcely 3029, která byla bez nálezů. Početně dominují sloupové jámy, celkem jich bylo zaznamenáno a interpretováno 94 (61,8 %). Rozbor stratigrafické situace už během výkopových prací a následně během zpracování celkového plánu lokality umožnil vyznačit tři relikty půdorysů. V důsledku roztržitosti zkoumané situace nebylo možné odhalit ani jeden půdorys nadzemní konstrukce v úplnosti a i souvislosti s dalšími objekty lze pouze hypoteticky odhadovat.

Přestože tato plocha poskytuje hlavní pohled na celou situaci, musíme si být vědomi, že původní rozložení sídliště s tím nesouvisí a situaci se pokusit vyhodnocovat co nejvíce objektivně i přes její torzovitost.

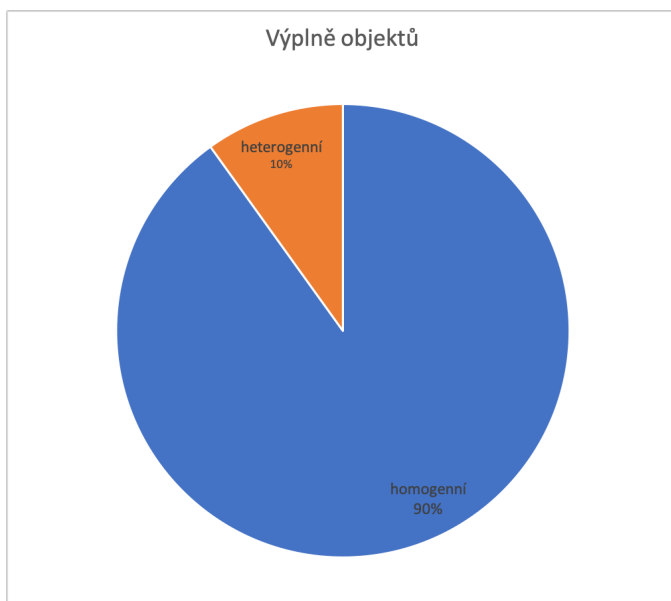
Dalších druhů objektů bylo méně. V jižní části zkoumané plochy byla zachycena polozemnice č. 24/2013, ve střední části na parc. č. 3025 dva krátké žlaby č. 3/2017 (Obr. 16) a 6/2017 (Obr. 18) a terénní deprese na parc. č. 3504 č. 18/2013. Sedm objektů bylo interpretováno jako sila, tři objekty jako hliníky, celkem pět bylo shluků keramiky beze stop zahloubených objektů a dva shluky mazanice v podorniči. Objekt č. 70/2013 byl interpretován jako pícka (Obr. 17). Objekty č. 62/2013, 9/2017 (parc. č. 3028), 8/2017 (parc. č. 3025) byly pravděpodobně relikty kulturní vrstvy. Zbýlých 23 objektů jsou nespecifikovatelné sídlištní jámy a dva objekty se zdají být starými vývraty.

Odkryté objekty většinou nevykazují nápadné koncentrace. Pouze silo č. 16/2013 se nachází v blízkosti pěti sloupových jam č. 12/2013, 15/2013, 33/2013, 14/2013 a 49/2013. Tato jejich vzájemná pozice by mohla naznačovat přítomnost další nadzemní stavby. Sloupové jámy č. 12/2013, 14/2013 a 15/2013 mají shodnou výplň – homogenní hnědošedá hlinitá zemina, výplň č. 33/2013 je středně šedá zemina. Silo č.16/2013 má nejednotnou výplň, která vykazuje postupné zaplňování.

Další malá kumulace sloupových jam se objevila ještě na parc. č. 3025, jsou to objekty č. 7/2017, 11/2017, 12/2017, 13/2017, 14/2017 a 15/2017, vedle nich je objekt č. 8/2017 interpretovaný jako relikv kulturní vrstvy a dvě nspecifikovatelné sídlištní jámy č. 9/2017 a 10/2017. Nicméně tyto objekty ležely zcela v rohu skrývané plochy a není tedy jasné, zda by mohly být náznakem dalšího půdorysu. Tato koncentrace sousedila s krátkými žlábkami č. 3/2017 a 6/2017.

5.2.1 Vyhodnocení výplní objektů

Naprosto převažují homogenní výplně objektů (celkem 127 objektů; Graf 1, 2) a pouze 14 objektů mělo výplň nejednotnou, skládající se z více stratigrafických jednotek. Byly to objekty č. 16/2013 (silo), č. 22/2013 (nespecifikovatelná sídlištní jáma), č. 24/2013 (polozemnice), č. 27/2013 (silo), č. 28/2013 (nespecifikovatelná sídlištní jáma), 32/2013 (nespecifikovatelná sídlištní jáma), č. 38/2013 (nespecifikovatelná sídlištní jáma), č. 72/2013 (nespecifikovatelná sídlištní jáma), č. 74,75/2013 (starý vývrat), č. 14/2017 parc. č. 3039 (silo) a č. 6/2017 parc. č. 3025 (krátký sídlištní žlábek). Druhý krátký sídlištní žlábek č. 3/2017 z parc. č. 3025 měl výplň homogenní, tvořila ji tmavě šedá hlinitá zemina. Z homogenních výplní dominuje světlá šedohnědá zemina a tmavě šedá zemina.

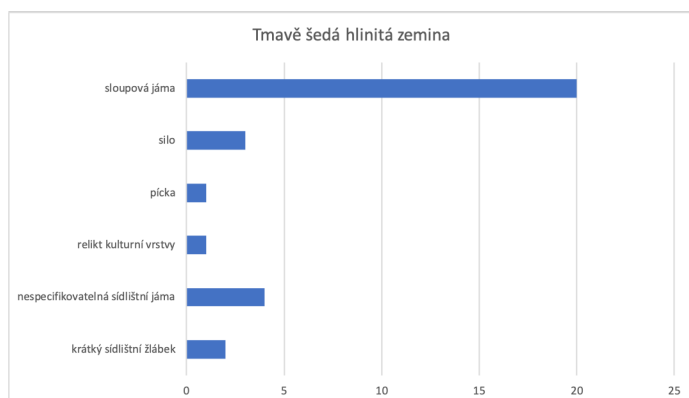

Graf 1

Porovnání výplní objektů a jejich rozložení (Graf 2 - 5; Obr. 10, 11) nám potvrdilo vzájemné vztahy sloupových jam, které tvořily půdorysy nadzemních staveb – všechny sloupové jednotky v půdoryse označení Dům 1 měly výplň šedohnědou hlinitou a v půdoryse označení Dům 2 tmavě šedou hlinitou a šedohnědou světlejší hlinitou.

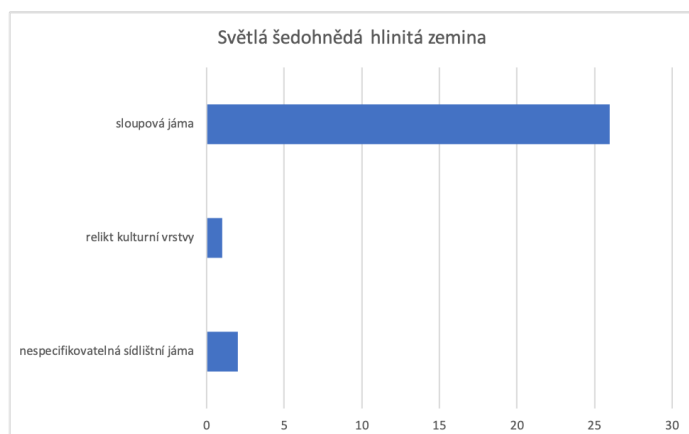
Přítomnost keramiky, mazanice, uhlíků či jiných nálezů poukázala na to, že objekty s těmito nálezy se koncentrují pouze v jižní části plochy a v severní části plochy úplně chybí. Movité nálezy se většinou koncentrovaly v sílech a v nespecifikovatelných sídlištních jámách, popřípadě v objektu č. 70/2013, který byl interpretován jako píčka, a č. 24/2013, původně interpretovaným jako polozemnice. V menším množství se objevovaly i ve sloupových jámách, ale pouze v některých, většina sloupových jam movité nálezy neobsahovala (Obr. 12).

V distribuci keramických střepů je zajímavým aspektem, že se většinou kumulovaly v horních vrstvách objektů, ale vzhledem k malému počtu objektů s movitými nálezy, které byly zaznamenány v jejich přesné poloze v objektu (9 objektů), nelze vyvozovat žádný obecný závěr. Jejich přítomnost v horních

Graf 2

vrstvách může souviset se zánikovým procesem a keramika se do objektů mohla dostat z kulturní vrstvy, kterou předpokládáme na základě objektů č. 62/2013 (ZTV), 9/2017 (parc. č. 3028); 8/2017 (parc. č. 3025) interpretovaných jako její

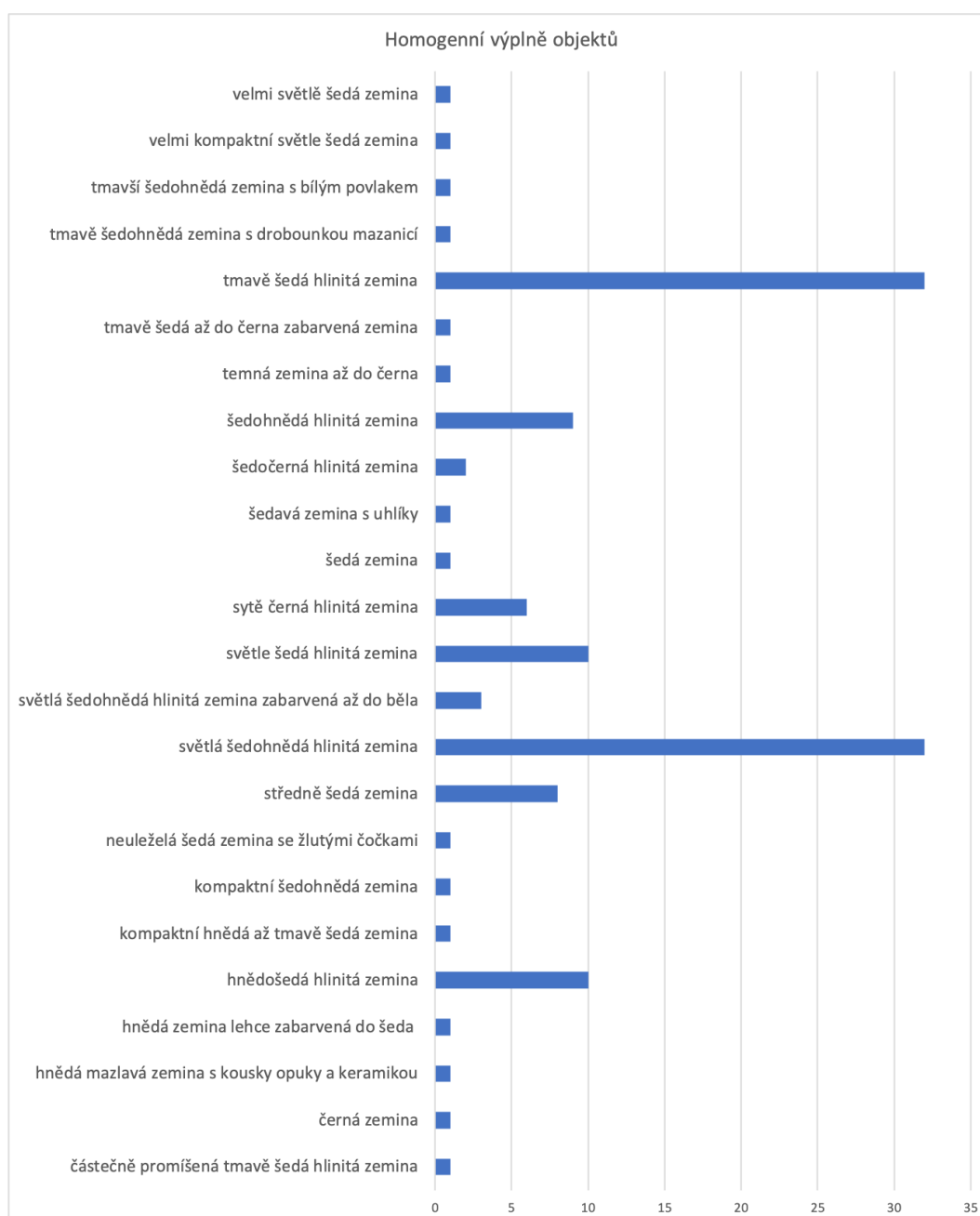

Graf 3

relikty. Nejvíce střepů (celkem 173 keramických zlomků) bylo v polozemnici č. 24/2013, což může být důkazem pozdějšího vzniku objektu (*Tajer 2016, 393*). Předpokladem pro to je, že sídliště v době vzniku objektu již nějakou dobu fungovalo a byl zde nashromážděn keramický odpad, který se do objektu mohl dostat při jeho hloubení.

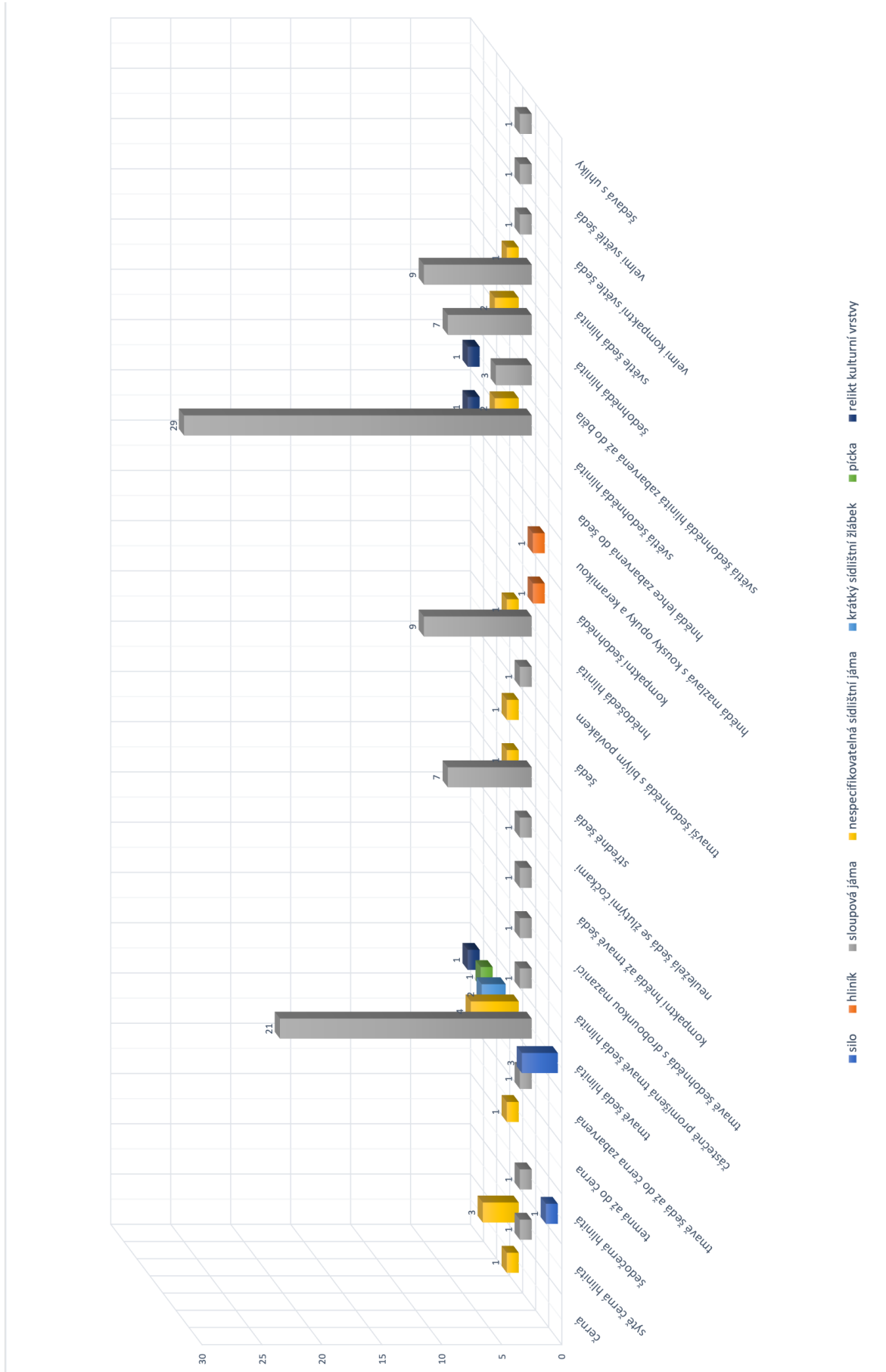
Další skupinou artefaktů jsou zlomky mazanice. Ze všech prozkoumaných objektů pochází poměrně velký soubor mazanicových zlomků. Jde o soubor

většinou nesečtených drobných kusů, které příliš nevypovídají o druhu stavebních konstrukcí či zařízení, ze kterých by mohly pocházet. Jen několik zlomků neslo nevýrazné otisky dřevěné stavební konstrukce, ale jsou to pouze otisky neurčitelných štípaných dřev.

Graf 4

Graf 5

Mazanice se nejvýrazněji objevila ve výrobním objektu č. 70/2013 (pícka), dno a stěny objektu byly vymazány mazanicí a ta byla vypálena.

Na základě dostupných informací nelze odhadnout celkový půdorys či strukturu sídliště, avšak po přihlédnutí k výzkumu obchvatu lze usuzovat, že se jedná o jižní okrajovou část zkoumaného sídelního areálu. Z celkového pohledu na rozmístění jednotlivých druhů objektů (Obr. 10), se opět projevuje roztržitost celé situace a nelze z nich vyčíst, jaké měly mezi sebou vztahy ani zda se objevují nahodile či s nějakým záměrem.

Relikty domů, které nám stoprocentně potvrzují polohu usedlostí, byly ve střední a jižní části zkoumané plochy. Ve střední části se ještě objevují kumulace sloupových jam, které jsou indiciemi pro předpoklad přítomnosti dalších objektů. Směrem na sever v oblasti zkoumané plochy se takové kumulace téměř vytrácejí.

5.2.2 Sloupové jámy

Nejčastějším druhem objektu na zkoumané lokalitě byly sloupové jámy. Výplň všech sloupových jam byla homogenní a naprosto převažovala světlá šedohnědá hlinitá výplň (29) a tmavě šedá hlinitá výplň (21), dle početního zastoupení následovaly světle šedá hlinitá zemina (9), hnědošedá hlinitá zemina (9), středně šedá zemina (7), šedohnědá hlinitá zemina (7), světlá šedohnědá hlinitá zemina zbarvená až do běla (3) a po jedné se vyskytovaly sytě černá hlinitá zemina, šedočerná hlinitá zemina, tmavě šedá zemina až do černa zbarvená, částečně promíšená tmavě šedá hlinitá zemina, tmavě šedohnědá zemina s drobounkou mazanicí, kompaktní hnědá až tmavě šedá zemina, neuleželá šedá zemina se žlutými ččkami, tmavší šedohnědá zemina s bílým povlakem, velmi kompaktní světle šedá zemina, velmi světle šedá zemina a šedavá zemina s uhlíky (Obr. 10, Graf 5). Objekty č. 8/2017, 11/2017 a 12/2017 na parc. č. 3031 se světlou šedohnědou zeminou zbarvenou až do běla leží v severní části plochy a svou výplní připomínají objekty z výzkumu z roku 2015

v kostelecké cihelně. Na výzkumu v roce 2015 byla výplň všech objektů naprosto jednotná, v barvě mleté křídý (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 23*). Objekty z parc. č. 3031 se nacházely blízko sebe a byly interpretovány jako sloupové jámy. Žádný z těchto objektů neobsahoval movité nálezy. V publikaci výzkumu kostelecké cihelny je nicméně konstatována silná koroze keramiky v těchto výplních (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016, 23*).

Stopy po svislých dřevěných prvcích zasazených v jámě, které by bylo možné v jámě barevně odlišit a podle něj rozeznat tvar a původní rozměry sloupu (*Bláhová-Sklenářová 2012, 21*) se na studované lokalitě nezachovaly.

Sloupové jámy v některých případech tvořily i systémy interpretované jako části půdorysů nadzemních staveb. Vzhledem k vyšší kumulaci sloupových jam ve střední části lze předpokládat, že další případné stavby by se mohly vyskytovat právě mimo zkoumanou plochu. Například sloupové jámy na parcele č. 3028 (Obr. 10) a kumulace pěti sloupových jam č. 12/2013, 15/2013, 33/2013, 14/2013 a 49/2013 by mohly indikovat pozůstatky po další stavbě. V blízkosti se nachází i objekt č. 16/2013 interpretovaný jako silo.

Na parcele č. 3033 v jižní části skrývané plochy bylo objeveno 11 sloupových jam č. 1-11/2017, z toho všechny náleží jednomu půdorysu, který označují jako Dům 1 (Obr. 20). Půdorys má vzhled řady sloupových jam a dvou sloupových jam na ni kolmých, které by mohly naznačovat úsek další stěny, přičemž nelze vyvozovat, zda tomu tak skutečně je, či jak daleko řady pokračují do nezkoumané plochy. Sloupová jáma č. 2/2017 se nachází uvnitř tohoto půdorysu v jihozápadním rohu, mohlo jít o nějakou opravu konstrukce. Sloupové jámy v tomto systému měly průměry od 27 cm do 59 cm, nejčastěji se však hodnota pohybovala kolem 30 cm, objekt č. 2/2017 měl průměr 24 cm. Dochované hloubky se pohybovaly od 5 cm do 12 cm, průměrná hodnota je 10 cm. Jejich výplň byla homogenní, světle šedohnědá hlinitá a u objektů č. 1-7/2017 obsahovala uhlíky, drobné zlomky mazanice a případně maximálně jeden malý keramický zlomek; další sloupové jámy č. 8-11/2017 neobsahovaly

žádné movité nálezy. Ležely v průměrné vzájemné vzdálenosti 40 cm. Naznačují nároží sloupové stavby, dochované rozměry jsou cca 7,5 m a cca 2,7 m, přičemž v obou případech je rozměr necelý, protože stěny zachází mimo odkrytou plochu. Orientaci na základě platěnických sídlišť lze předpokládat ve směru severozápad – jihovýchod, která pokračuje mimo zkoumanou plochu směrem na severovýchod. Taková orientace se objevuje například na lokalitě v kostelecké cihelně (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 26, 27) či v Turnově-Maškových zahradách (*Bláhová-Sklenářová 2012*, 152–157). Vzhledem k rozmístění a velikosti sloupových jam a z toho předpokládaných maximálních průměrů sloupů mohla být použita technika vyplétání proutím a následného výmazu hlínou (*Sklenářová 2003*, 10).

Další neúplný půdorys, který označuji jako Dům 2, byl objeven na parcele č. 3039, zhruba v polovině délky ulice v západní části zástavby podél ní, tvoří ho celkem devět sloupových jam č. 4/2017; 2/2017; 5/2017; 8-13/2017, přičemž se ani dvě nepřekrývají. Sloupová jáma č. 7/2017, do tohoto systému nezapadá. Objekty č. 1/2017 a 14/2017 (Obr. 19), které jsou v blízkosti Domu 2, byly interpretovány jako sila a objekt č. 6/2017 jako nespecifikovatelná sídlištní jáma. Sloupové jámy měly průměry od 60 cm do 104 cm, průměrně se hodnota pohybovala kolem 70 cm, dochované hloubky se pohybovaly od 9 cm do 34 cm, průměrná hodnota je 17 cm. Jejich výplň byla homogenní, u objektů č. 2-9/2017 a 10/2013 a 13/2017 tmavěšedá hlinitá a u objektů č. 11/2017 a 12/2017 šedohnědá světlejší hlinitá. Výplň většinou neobsahovala žádné movité nálezy, pouze v objektech č. 4/2017; 8/2017 a 9/2017 byly drobné zlomky mazanice a objekt 12/2017 obsahoval čtyři keramické zlomky. Odkrytá část půdorysu měla dochované rozměry cca 8,5 x 8 m. Opět lze vyvozovat orientaci směrem severozápad-jihovýchod. Jednotlivé sloupové jámy jsou od sebe průměrně vzdáleny cca 1,5 m. Vzhledem k rozmístění a velikosti sloupových jam zde byla pravděpodobně použita technika drážkové konstrukce (*Sklenářová 2003*, 12-13),

kteřá je často považována za typickou pro kulturu popelnicových polí (*Sklenářová 2003*, 12).

Na základě porovnání výplní sloupových jam, které půdorysy tvořily, a odlišných velikostí jam a vzdáleností mezi nimi, které mohou dokládat i použití odlišných konstrukcí stěn, se lze domnívat, že tyto dvě stavby nebyly současné a nezanikly současně.

Na ploše skryté pro ZTV 2013 se v polovině délky plochy ve východní části nachází skupina čtyř sloupových jam č. 43/2013; 50/2013; 51/2013; 53/2013, které společně tvoří téměř čtvercový půdorys o rozměrech cca 6,5 x 6 m orientovaný směrem severozápad–jihovýchod. Sloupové jámy měly průměry 44 cm, 60 cm, 48 cm a 24 cm a dochované hloubky 14 cm, 12 cm, 12 cm a 16 cm. Jejich výplň byla homogenní, ale u každého objektu jiná, v objektu č. 43/2013 byla velmi kompaktní světlešedá, v objektu č. 50/2013 hnědošedá, v objektu č. 51/2013 středně šedá a v objektu č. 53/2013 temně šedá. V žádné z těchto sloupových jam nebyly nalezeny žádné movité nálezy. Vzhledem k rozličným výplním je možné usoudit, oproti výše uvedeným, že se nejedná o půdorys jedné stavby a že tyto objekty nezanikly najednou a může tedy jít o náhodnou konfiguraci. Také tato konfigurace není pro relikty platěnických domů obvyklá (*Vokolek 2008*, 84-85), nicméně se objevuje na sídlišti řazeném na přelom pozdní doby bronzové a starší doby železné v Grabowci (*Baron – Karpow – Kuźbik 2014*, 57).

Objekty definované jako pozůstatky staveb se vyznačují především pravidelně uspořádanými sloupovými jámami, které společně vytváří pravidelné půdorysy (*Vokolek 2008*, 84). Nelze však vyloučit, že některé z evidovaných jam tvoří spodní, nejméně poškozenou část objektů. To platí zejména pro relativně malé objekty (*Baron – Karpow – Kuźbik 2014*, 57). Nutno také dodat, že v našem případě se jedná výhradně o sloupové jámy s plochým dnem a nikoliv kúlové jamky, u kterých lze zachytit pouze zahloubení zahrocené části o menším průměru, než byl průměr celého kúlu. U sloupových jam tedy nelze předpokládat

tak velké rozdíly mezi odhalenou spodní částí a zbytkem objektu, jak by tomu mohlo být u kúlových jamek. I v rámci jedné stavby totiž mohou být rozličné hloubky sloupových jam, protože se aktuálně přizpůsobovaly daným sloupům a jejich výška se regulovala hloubkou sloupové jámy do země či podsypáním hlínou (za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové).

Problematické zůstává datování sloupových jam. Zlomky keramiky a další případné nálezy, pokud se v nich vůbec nějaké našly, se do nich mohly dostat různými cestami. Snad by některé mohly pocházet z povrchu při hloubení a zasypání při stavbě domu. Otázkou zůstává činnost živočichů žijících v zemi, jejichž nory se nepodaří vždy rozpoznat, a další faktory (Bláhová-Sklenářová 2012, 24). Zásadní roli ve vzhledu výplní hraje také to, zda byl sloup po zániku stavby vytažen, nebo v jámě ponechán a shnil, kdy pak vzniká typická homogenní výplň bez obsahu uhlíků či mazanice.

Těžko říci, zda objevené stavby plnily obytnou funkci, což je nejčastěji indikováno na základě velikosti objektu, přítomnosti ohniště a specifického charakteru movitých památek (Baron – Karpow – Kužbik 2014, 58). Mezi posledně jmenované nejčastěji patří fragmenty nádob, cívky, drobné nářadí používané v domácnosti apod. (Baron – Karpow – Kužbik 2014, 58). Tyto znaky se však v našem případě nedochovaly, protože hloubky sloupových jam se pohybovaly v rozmezí 5 - 30 cm a úroveň podlahy byla vysoko nad touto odkrytou dochovanou částí. Je možné předpokládat, že bez ohledu na nepřítomnost ohniště, některé z nich mohly mít funkci obytnou.

5.2.3 “Polozemnice”

V nejnižnější partii plochy skryté pro ZTV (parc. č. 3504) se nalézal nepravidelný zahlužený objekt č. 24/2013 (Obr. 13) o rozměrech půdorysu 364 x 400 cm a dochované hloubce 64 cm, přičemž bylo dno ploché s prohlubněmi. Původně byl tento objekt interpretován jako polozemnice. Polozemnice se v době

halštatské vyznačují nepravidelností půdorysů (*Hricáková 2007*, 20) a vyskytují se poměrně běžně (*Zeman 2015*, 186), ale pro platěnickou kulturu typické nejsou (*Vokolek 2008*, 85).

Na základě nálezů, které z něj pocházejí, objekt interpretujeme jako výrobní nikoliv obytný (*Beková 2021a*). Jeho výplň vykazuje postupné zaplňování. Po uložení první vrstvy do ní zasáhl okrouhlý vkop a následně byla situace překryta dalšími dvěma vrstvami. Na dvou částech zlomku drtidla, nalezeném v objektu, byly stopy ohně a připravené mazanice. Ve čtvrté vrstvě objektu byl dokonce nalezen otisk dřevěné konstrukce se zrníčky vápna. U dna se v objektu koncentrovala olámaná dna nádob, která mohla sloužit jako tepelný stabilizátor (*Beková 2021a*).

Přesnější interpretace funkce objektu bude vyžadovat další analýzy.

5.2.4 Sila

Jako sila bylo interpretováno celkem sedm objektů na parcelách č. 3504 a č. 3039. Na parcele č. 3504 to byly objekty č. 27/2013 (Obr. 14), 6/2013, 10/2013, 16/2013 a 71/2013. Další dvě sila č. 1/2017 a 14/2017 byla odkryta na parc. č. 3039, ležela cca 20 severně od objektu 10/2013 a zhruba na stejné linii byla od sebe vzdálena cca 10 m. Sila měla rozměry 180 x 190 cm (27/2013), 156 x 132 cm (6/2013), 142 x 154 cm (10/2013), 88 x 60 cm (16/2013), 90 x 134 cm (71/2013), 74 x 96 cm (1/2017), 160 x 134 cm (14/2017) a maximální dochované hloubky se pohybovaly mezi 30 - 50 cm. Výplň byla různá (homogenní i nejednotná vykazující postupné zaplňování) a u všech, kromě č. 71/2013, obsahovala movité nálezy. Na základě shodně vypadající výplně by mohla být současná sila č. 6/2013; 10/2013; 71/2013 a 1/2017 nebo to může poukazovat pouze na jejich shodnou funkci. U těchto objektů výplň tvořila tmavě šedá hlinitá zemina. Stejná výplň je ve sloupových jamách na parcele č. 3039. Objekt č. 71/2013 byl situován v severní části zkoumané plochy a oproti ostatním

objektům intepretovaným jako sila je poměrně vzdálen od předpokládané tehdejší zástavby. Tento objekt oproti ostatním, které byly označeny za sila, má výrazně oválný půdorys a jeho stěny spadají pozvolna směrem ke dnu. V ostatních případech jsou stěny objektů poměrně příkré. Tedy v porovnání s ostatními objekty a vzhledem k tomu, že objekt č. 71/2013 neobsahoval žádné movité nálezy se může jevit jeho interpretace nesprávná. Pravděpodobně by se mohlo jednat o nspecifikovatelnou sídlištní jámu.

Vzájemná pozice objektů vcelku nic nevyovídá a nacházejí se ve střední až jižní části plochy výzkumu. Nejsou viditelné žádné vztahy mezi nimi navzájem a pouze v některých případech lze předpokládat vztahy k okolním objektům, popřípadě půdorysům staveb. Sila č. 1/2017 a č. 14/2017 na parcele č. 3039 leží v blízkosti půdorysu nadzemní stavby (Dům 2). V případě č. 14/2017 se jeho výplň liší od výplní sloupových jam a na rozdíl od nich není jednotná. Tento objekt se zjevně zaplňoval postupně a nakonec zanikl pravděpodobně jako odpadní jáma. U dna jeho výplň tvořila černohnědá silně utužená hlinitá zemina s drobnými kousky uhlíků a mazanice, následují dvě další vrstvy a teprve na povrchu je tmavě šedá hlinitá zemina a smíšené hroudy spraše a tmavě šedé výplně, která je totožná s okolními objekty. Silo č. 1/2017 se na základě shodné výplně zdá být současné s nadzemní stavbou. Stejně jako ve všech sloupových jámách je jeho výplň homogenní, tmavě šedá hlinitá, což by mohlo naznačovat současný zánik těchto objektů.

Dalším silem se zdánlivým vztahem ke kumulaci sloupových jam je objekt č. 16/2013, který leží v blízkosti sloupových jam č. 12/2013, 15/2013, 33/2013, 14/2013 a 49/2013.

V zemi zahloubené jámy jsou nejčastějším typem objektům, které se váží k hospodářství, bez ohledu na období v pravěku (*Zeman 2015*, 141). Zánik sil mohl být způsoben z více příčin (*Gašpar 2013*, 17). Běžný je přirozený způsob zániku, následující po poškození hrdla při vybírání zásob nebo postupné oslabení stěn vedoucí k následné destrukci (*Gašpar 2013*, 17). Další důvody mohou být

ekonomické či společenské, kdy nastala situace, že obilí bylo třeba uchovávat pouze v menší míře (Gašpar 2013, 17). Jámy zaplněné homogenní výplní mohly být po mechanickém zániku náhle celé zaplněné materiálem z nově vyhloubené jámy a běžné je také zaplňování materiálem různého charakteru, např. keramické zlomky (Gašpar 2013, 17). Vzhledem k poměrně nepřiliš hlubokým dochovaným částem sil, lze jejich původní tvar odhadovat jen velmi omezeně. Zásobní jámy řazené do platěnické kultury mají průměr ústí 1,5–2 m a na sprašových půdách mohou dosahovat hloubky až 2 m (Vokolek 2008, 86).

5.2.5 Krátké žlábký

Na parcele č. 3025 byly objeveny dva objekty č. 3/2017 (Obr. 16) a 6/2017 (Obr. 18) podlouhlého půdorysu od sebe vzdálené cca 5 m, v téměř rovnoběžné poloze ve směru jihozápad–severovýchod. Jejich rozměry půdorysu byly 36 x 238 cm a 50 x 260 cm a dochované hloubky 23 cm a 40 cm. Další krátký žlábek č. 61/2013 byl odkryt na parcele č. 3504 v jižní části, ten měl rozměry půdorysu 102 x 274 cm, dochovaná hloubka 30 cm a byl orientován ve směru sever–jih. Výplň byla u objektů č. 61/2013 a 3/2017 homogenní a tvořila ji tmavě šedá hlinitá zemina, u objektu č. 6/2017 byla nejednotná. Objekt č. 61/2013 obsahoval keramické zlomky a v objektu č. 3/2017 byla nalezen jeden drobný omlutý zlomek mazanice. Objekty byly interpretovány jako pozůstatky staveb – stěnových žlabů. Jsou orientovány směrem jihozápad–severovýchod. Pro vymezení těchto staveb nemáme další indicie. Na základě různých výplní by se ani nemuselo jednat o současné objekty nebo současně zaniklé objekty. Je třeba také uvážit, že sloupové jámy, které mohly žlábký doprovázet, nebyly tak hluboké a nemuselo se je podařit při výzkumu zachytit. Jistou analogii k těmto žlabům na základě podobných rozměrů můžeme najít na lokalitě Tornow-„Lütjenberg“, Dolní Lužice, kde se jedná o půdorys stavby, která je řazena do starší doby železné (Bláhová-Sklenářová 2012, 113, 114). Bohužel, se u půdorysu z lokality

Tornow-„Lütjenberg“, Dolní Lužice nedochovala vertikální stratigrafie (*Bláhová-Sklenářová 2012*, 114).

5.2.6 Hliníky

Objekty interpretované jako hliníky byly prozkoumány na parcele č. 3504 (ZTV, severní část). Jde o objekty č. 19/2013; 21/2013 a 45/2013. Vzhledem k jejich poloze není zřejmý jakýkoli vztah s okolními půdorysy staveb či ostatními objekty. V jejich blízkosti se takřka nenacházejí další objekty. Pouze u hliníku č. 19/2013 nelze vyloučit vztah s objektem č. 71/2013 interpretovaným jako silo, který se nachází v jeho blízkosti, ale výplň se odlišují. Hliníky měly rozměry 160 x 186 cm; 344 x 290 cm a 490 x 404 cm, dochované hloubky byly 46 cm; 20 cm a 90 cm. Jejich výplň byla různá a ani jeden hliník neobsahoval žádné movité nálezy. Výplň objektu č. 19/2013 byla kompaktní šedohnědá zemina, v č. 21/2013 byla hnědošedá a v č. 45/2013 byla temně šedá a světle šedá zemina. Lze tedy uvažovat o tom, že hliníky nebyly současné a vznikaly postupně dle potřeb sídliště. Tomu by mohlo napovídat i jejich umístění v podstatě v jedné linii po spádnicí, kdy po ukončení funkce jednoho vznikl nedaleko něj další a poté znovu. Ačkoliv se výplně zásadně neodlišují od zbylých objektů na lokalitě, jsou trochu rozdílné a je třeba je uvážit jako starší kulturní komponentu. Větší zahloubené hliníky typicky doprovázely dlouhé neolitické domy (*Zeman 2015*, 48) a pro toto období máme v okolí odpovídající nálezy například z kostelecké cihelny (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 21) nebo z výzkumu při stavbě obchvatu Doudleb n. O (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*). Stejně tak se neolitické hliníky objevily v halštatském sídelním areálu v Kuřimi (*Zeman 2015*, 124). Nápadnou odlišností je také to, že hliníky neobsahují žádné movité nálezy stejně jako celá severní část zkoumané plochy. Oproti tomu v jižní části bezpečně řazené do platěnické kultury je velká koncentrace objektů s movitými nálezy (Obr. 12). Potvrzení těchto hypotéz vyžaduje další analýzy.

5.2.7 Shluky keramiky a mazanice bez zahloubených objektů

Celkem bylo nalezeno pět shluků keramiky č. 2/2013, 3/2013, 4/2013, 5/2013 a 73/2013 a dvě kumulace mazanice č. 29/2013 a 12/2017 (parc. č. 3033) beze stop zahloubených objektů. Není zřejmý jakýkoli vztah s okolními objekty. Nicméně je třeba vzít v úvahu, že tyto shluky mohly být původně součástí zahloubených objektů, které se pouze nezachovaly.

6. Sídliště okruhu lužických popelnicových polí v době halštatské

Nehrazené rovinné areály se projevují výběrem většinou geomorfologicky ne příliš výrazných poloh, ale rozhodující byl víceméně rovný terén (*Vokolek 2008*, 85), který odpovídá i naší lokalitě. Sídliště bývají jako v našem případě situována na sprašových terasách jako naše, ale i na šterkopískových terasách či na písčinných dunách (*Vokolek 2008*, 85). Povrchové domy platěnických sídlišť jsou dosud poměrně málo známé. Je pro ně typický obdélníkový půdorys a konstrukce z řad sloupů, řady někdy bývají nahrazeny žlábkem (*Vokolek 2008*, 86). Obecně se nehrazené obytné areály nacházely v těsné blízkosti vodních zdrojů (*Vokolek 2008*, 85). Všechny tyto znaky odpovídají i zjištěním na studované lokalitě. Zatím není jasné, zda byla sídliště uspořádána vždy do určitých systémů. Jedním z možných uspořádání se zdá být půlkruhové kolem centrálního prázdného prostoru, které bylo zachyceno na lokalitě Stary Śleszów 17 (*Buchner 2013*, 789 - obr. 2) nebo Podhoří u Lipníka nad Bečvou (*Tajer 2016*, obr. 2), nebo v případě lokality Zabrodzie dokonce do kruhu (*Baron – Golański – Schellner 2011*, obr. 3). V dalších případech byly odhaleny části, kde je zřejmé, že uspořádání do půlkruhu není, ale také z nich nelze odhadnout jiný pravidelný systém uspořádání, například lokalita Loděnice u Opavy (*Juchelka 2015*, obr. 3).

Srovnatelný je například obytný areál ve Slepoticích, okr. Pardubice, prozkoumaný V. Vokolkem roku 2001, datovaný do stupně HC (*Venclová /ed./*

2008, 24), kde byly odhaleny tři celé půdorysy nadzemních staveb sloupové konstrukce a v jednom z nich je část konstrukčně řešena žlábkou (Vokolek 2008, 84). Při pohledu na celkový půdorys sídliště je zřejmé, že se půdorysy na této lokalitě liší orientací směrem sever–jih a severozápad–jihovýchod oproti půdorysům na studované lokalitě, kde lze předpokládat orientaci směrem severovýchod–jihozápad.

Další sídlištní lokalitou řazenou do klasického období platěnické kultury je Podhoří u Lipníka nad Bečvou, okr. Přerov (Tajer 2016, 396). Zde byly vymezeny čtyři půdorysy nadzemních staveb, ale pouze jeden z nich má výrazně pravidelný půdorys (nazývaný Struktura 3), který je tvarem srovnatelný s půdorysy zkoumané lokality, ale opět neodpovídá orientací směrem východ–západ (Tajer 2015, 385). Zbytek vyznačených půdorysů není tak jasný (Tajer 2015, 385), a proto je zde nepoužiji jako srovnávací materiál.

Vzhledem poměrně odpovídající naší lokalitě je monokulturní jednofázové sídliště Loděnice u Opavy, jež je datované do stupňů HC1b - HC2/D1. Bylo zde odhaleno nejen šest úplných půdorysů sloupových staveb (Juchelka 2015, 100, 101) podobných půdorysům ze studované lokality, ale rovněž zahloubený objekt nepravidelného půdorysu (553), který byl bohatý na zlomky nádob a zlomky tkalcovského závaží (Juchelka 2015, 102, 111, 119). Při pohledu na strukturu půdorysu odhalené části sídliště (Juchelka 2015, 111 - obr. 3) by toto rozložení mohlo hypoteticky napovídat i k otázce vzhledu sídelního areálu studované lokality.

Dalším zdrojem srovnání je sídliště v Grabowci, pow. jarosławski, woj. podkarpackie řazeným do pozdní doby bronzové a starší doby železné stupně HA-HC (Baron – Karpow – Kuźbik 2014). Zde jsou půdorysy staveb tvořeny pouze čtyřmi sloupovými jámami (Baron – Karpow – Kuźbik 2014, 57 - obr. 4), takže by mohly být určitou analogií pro skupinu čtyř sloupových jam č. 43/2013, 50/2013, 51/2013, 53/2013.

Pro porovnání jsem použila i lužické sídliště Stary Śleszów 17, pow. wrocławski řazené do pozdní doby bronzové a starší doby železné (*Buchner 2013*), které má obdobné půdorysy kúlových staveb, které jsou zde interpretovány jako hospodářské objekty (*Buchner 2013*, 789 - obr. 2). Uspořádání sídliště je půlkruhové včetně viditelného ohrazení (*Buchner 2013*, 789 - obr. 2).

Sídliště lužické kultury stupně HD, kde byly odkryty půdorysy nadzemních staveb sloupové konstrukce, bylo také na lokalitě Turnov-Maškovy zahrady (*Bláhová-Sklenářová 2012*, 152).

Část sídliště lužických popelnicových polí stupně HB/HC (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 30), která byla objevena v cihelně v Kostelci nad Orlicí při výzkumu v roce 2015, představuje stejně jako naše lokalita pouze torzo sídliště (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 24 - obr. 5). I přesto se zde podařilo vymezit dům sloupové konstrukce orientovaný jihovýchod–severozápad (*Beková – Bláhová-Sklenářová 2016*, 26).

Sídelní areál Zabrodzie ze starší doby železné stupně HC má odhalenou poměrně zajímavou a komplikovanou strukturu sídliště (*Baron – Golański – Schellner 2011*, 321 - obr. 2, 335). Pro srovnání se studovanou lokalitou zde jsou nejdůležitější zachycené půdorysy nadzemních staveb sloupové konstrukce (*Baron – Golański – Schellner 2011*, 321 - obr. 2), ze kterých lze čerpat analogie k půdorysům odkrytým na naší lokalitě (např. půdorysy K6, K7, K20, K9 ad.; *Baron – Golański – Schellner 2011*, obr. 3). Tyto půdorysy mají délku okolo 10 m a skládají se z pravidelných řad kúlů, orientace staveb na sídlišti Zabrodzie je různá (*Baron – Golański – Schellner 2011*, obr. 3).

7. Zhodnocení relativní chronologie

Dataci movitých nálezů uvádím na základě nálezových zpráv a informací od vedoucí výzkumu.

Téměř všechny movité nálezy z objektů lze zařadit do platěnické kultury doby halštatské. Sídliště se tedy zdá být chronologicky jednotné, ale pravděpodobně mělo více fází. Na základě porovnání barvy a struktury výplní objektů je zřejmé, že nezanikly všechny najednou ani stejnými procesy. Dále v severní části zkoumaného pruhu komunikace ZTV byly odkryty velmi nepravidelné akeramické objekty, povětšinou s výrazně tmavší výplní, než ostatní objekty datované do doby halštatské. Původně se uvažovalo, že by se mohlo jednat o neznámou starší kulturní komponentu (*Beková 2021a*), ale nyní se jako pravděpodobnější jeví to, že jde o staré vývraty stromů (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

U sloupových jam, které společně tvořily půdorys Domu 1, je patrné, že zřejmě zanikly najednou, protože jejich výplň je většinou stejná, stejně tak je tomu i u půdorysu Domu 2. Porovnání barvy a struktury výplní všech sloupových jam poukázalo na značný podíl objektů vyplněných homogenní temně šedou a světle šedohnědou hlinitou zeminou, z čehož lze usuzovat poměrně rychlý zánik těchto objektů stejným způsobem.

8. Možnosti rekonstrukce zástavby (Obr. 21)

Diskuse o možných konstrukčních řešeních v objektech, kde se nezachovaly stopy vertikálních konstrukčních prvků ani otisky konstrukce, má dlouhou historii a přesahuje rámec pravěké archeologie (*Baron – Karpow – Kužbik 2014, 58*).

V našem případě se snažím vycházet z již rozpoznávaných systémů konstrukce staveb a analogií z lokalit Podhoří u Lipníku nad Bečvou (*Tajer 2016*), Loděnice u Opavy (*Juchelka 2015*) a publikace *Možnosti a problémy rekonstrukce pravěkých obytných staveb* (*Sklenářová 2013*).

Na základě rozmístění sloupových jam v určitých rozstupech a toho, že sloupy byly zapuštěny do země, se v našem případě, u půdorysů tvořených sloupovými jámami, s největší pravděpodobností jedná o sloupovou skeletovou konstrukci (*Sklenářová 2003, 9; Bláhová-Sklenářová 2012, 40*). Svislé nosné prvky zapuštěné do země poskytují výhodu v podobě odolnosti vůči vodorovným tlakům, a také to, že po zasazení do země již stojí samy, vytváří lepší podmínky pro připojování výplně (*Sklenářová 2003, 9*). Vzhledem k odlišné velikosti a rozmístění sloupů, mohla být u každé stavby použita jiná technika konstrukce stěn.

Klíčem ke vzhledu stěn by mohla být přítomná mazanice, která v některých případech nese i otisky dřevěné stavební konstrukce. Dochovala se také ve zlomcích podlah. Na základě známých konstrukcí z dochovaných dřevěných staveb a jejich typů můžeme v kombinaci s konstrukčními stopami zachovanými na mazanici dojít k pravděpodobné interpretaci (*Sotáková 2007, 12*). Většinou je kvalita interpretace ovlivněna zánikovou fází dané situace, ideální případ by nastal, kdyby stavba shořela (*Sotáková 2007, 11*). Také nelze opomenout působení přírodních a antropogenních činitelů od zániku stavby až do současnosti (*Sotáková 2007, 12*). V našem případě jsou otisky poměrně nevýrazné a nelze z nich vyvozovat použitou stavební techniku, v podstatě je jisté, že stěny byly vymazávány.

Na základě rozměrů půdorysů na srovnávaných lokalitách lze předpokládat, že stavby i v našem případě mohly být dlouhé okolo 10 m (*Tajer 2016, 383 - obr. 2; Juchelka 2015, 101 - obr. 3*).

9. Závěr

Na lokalitě ulice Na Slovensku byla během let 2013 - 2020 prozkoumána část platěnické osady ze starší doby železné. Na základě rozboru vztahů objektů sídliště se domnívám, že bylo vícefázové.

Výzkumem byla odkryta část sídliště, která odhaluje pouze velmi roztržitý obraz na celou situaci. Celkem byly odkryty tři půdorysy staveb, a to Dům 1, Dům 2 a “polozemnice”.

Osada má analogie v obdobných nalezištích např. sídliště z doby halštatské v Podhoří u Lipníku nad Bečvou, okr. Přerov (*Tajer 2016*), sídliště fáze HC1b - HC2/HD1 Loděnice u Opavy (*Juchelka 2015*), sídliště z přelomu pozdní doby bronzové a starší doby železné v Grabowci, pow. jarosławski, woj. podkarpackie (*Baron – Karpow – Kuźbik 2014*), sídliště Stary Śleszów 17, pow. wrocławski (*Buchner 2013*). Tamní sídlištní areály mají podobnou typovou skladbu objektů jako studovaný areál, nicméně všechna byla zkoumána plošně a odhalují tak lepší pohled na jejich celkovou strukturu. Pro lepší interpretaci jsme v podstatě odkázáni na pokračování staveb v neprozkoumaném prostoru a získání dalších informací.

V neprozkoumaném prostoru sídliště lze předpokládat další nadzemní objekty, ačkoli se na základě kumulací sloupových jam a informací, které poskytl výzkum při obchvatu Doudleb domnívám, že jižně sídliště již pokračovat nebude (*za ústní sdělení děkuji PhDr. M. Bekové*).

10. Literatura a další zdroje

Bajer, A. – Houška, J. 2009: Minerální síla půd. In: T. Hrnčiarová – P. Mackovčín – I. Zvara et al., Atlas krajiny České republiky, Praha, 139.

Baron, J. – Golański, A. – Schellner, K. 2011: Problems of interpretation of early iron age fenced settlements. A case study of site 8 from Zabrodzie, Wrocław district. Sprawodania Archeologiczne 63, 319-356.

Baron, J. – Karpow, J. – Kuźbik R. 2014: Osada z późnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza w Grabowcu, pow. jarosławski, woj. podkarpackie. Raport 9, 53-115.

Bek, T. – Vích, D. 2011: Pravěké nálezy z hradního kopce v Potštejně, okr. Rychnov nad Kněžnou. Archeologie ve středních Čechách, 301-305.

- Beková, M. 2001: Přehled archeologických akcí muzea v Rychnově nad Kněžnou v letech 1997 až 2000. Zpravodaj muzea v Hradci Králové 27, 9-14.*
- Beková, M. 2013: Archeologické výzkumy muzea v Rychnově nad Kněžnou, sezóna 2012. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2012, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 89, Praha, 21-22.*
- Beková, M. 2015: Výzkumy v jádrech středověkých měst na Podorlicku: Kostelec n. Orl., Týniště n. Orl., Vamberk. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2014, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 97, Praha, 54.*
- Beková, M. 2016: Výzkumy na lokalitách lužických popelnicových polí - pohřebiště ve Vojenicích a sídliště v Kostelci n. O. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2015, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 101, 16.*
- Beková, M. 2018: Nová sídliště lužických popelnicových polí na Rychnovsku. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2017, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 109, 25.*
- Beková, M. 2019: Sídliště popelnicových polí v Černíkovcích, okr. Rychnov nad Kněžnou, a další nově zjištěné soudobé lokality v regionu. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2018, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 113, 17.*
- Beková, M. 2020: Kostelec nad Orlicí – staroeneolitické sídliště a pokračování pohřebiště lužických popelnicových polí. In: K. Sklenář (red.), Archeologické výzkumy v Čechách 2019, Sborník referátů z informačního kolokvia. Zprávy České archeologické společnosti - Supplément 116, 21.*
- Beková, M. – Bláhová-Sklenářová, Z. v tisku: Osadnictwo lużyckich pól popielnicowych w dorzeczu Orlicy. Ślaskie sprawozdania archeologiczne.*

- Beková, M. – Bláhová-Sklenářová, Z. 2016:* Sídliště lužických popelnicových polí v cihelně v Kostelci nad Orlicí. *Praehistorica* XXXIII/1–2, 19-30.
- Beková, M. – Dragoun, B. 2017:* K historii archeologického bádání v regionu. *Orlické hory a Podorlicko* 24/1-2, 106-113.
- Beková, M. – Dragoun, B. 2006:* Přehled archeologických akcí muzea v Rychnově nad Kněžnou za roky 2004 - 2005. *Zpravodaj muzea v Hradci Králové* 32, 33-39.
- Beková, M. – Militký, J. 2016:* Od doby kamenné po vznik města. In: *Kostelec nad Orlicí v zrcadle času, Kostelec nad Orlicí*, 304-337.
- Bína, J. – Demek, J. 2012:* Z nížin do hor. Geomorfologické jednotky České republiky. Praha.
- Bláhová-Sklenářová, Z. 2012:* Obytné stavby doby bronzové – otázky stavebního a konstrukčního vývoje. *Praehistorica* 30/2. Praha.
- Buchner, A. 2013:* Zastosowanie Systemów Informacji Geograficznej w badaniu struktury przestrzennej osady kultury lużyckiej na stanowisku Stary Śleszów 17, pow. wrocławski. In: *Praca zbiorowa, Z badań nad kulturą społeczeństw pradziejowych i wczesnośredniowiecznych* 3, 787-794.
- Buriánek, D. 2010:* Srovnání metasedimentů z hlinské zóny, poličského a zábřežského krystalinika na základě chemického složení. *Geologické výzkumy na Moravě a ve Slezsku* 17/1-2, 146-150.
- Culek, M. – Grulich, V. – Laštůvka, Z. – Divíšek, J. 2013:* Biogeografické regiony České republiky. Brno.
- Černý, J. 1937:* Mlhavé obrázky minulých věků z Doudleb, Vyhánova a Příkaz. Vamberk.
- Demek, J. a kol. 2006:* Hory a nížiny. *Zeměpisný lexikon ČR*. Brno.
- Demek, J. a kol. 2009:* Geomorfologické poměry. In: T. Hrnčiarová – P. Mackovčin – I. Zvara et al., *Atlas krajiny České republiky*, Praha, 118-119.
- Domečka L. 1935:* Krajina při Divoké Orlici a jejích přítocích v době předhistorické. Hradec Králové.

- Duška, J. 1898*: Nálezy předhistorické v kraji Královéhradeckém. Hradec Králové.
- Dvořák, S. 1938*: Město Rychnov n. Kněžnou a soudní okres Rychnovský n. Kněž. Praha.
- Faltysová, H. a kol. 2002*: Okres Rychnov nad Kněžnou. In: H. Faltysová – P. Mackovčín – M. Sedláček (ed.), Chráněná území ČR V. – Královéhradecko. Praha, 182-216.
- Filip, J. 1936-1937*: Popelnicová pole a počátky železné doby v Čechách. Praha.
- Felcman, O. (ed.) 2009*: Dějiny východních Čech v pravěku a středověku (do roku 1526). Hradec Králové.
- Flidr, A. 2005*: Dějiny archeologického bádání na Podorlicku. Orlické hory a Podorlicko 13, 57-84.
- Frolík, J. 1989*: Východní Čechy v době bronzové. Zpravodaj Krajského muzea východních Čech XVI/1, 63-64.
- Frolík, J. – Kalferst, J. – Sigl, J. 1984*: Archeologické nálezy v roce 1983. Zpravodaj Krajského muzea východních Čech XI, 3-12.
- Gašpar, A. 2013*: Obilné jamy v praveku Slovenska. Bakalářská práce, FF UKF. Nitra. Dostupné on-line: https://www.academia.edu/3695329/Obilné_jamy_v_praveku_Slovenska_Storage_grain_silo_pits_in_the_prehistory_of_Slovakia, Staženo 13. 7. 2022.
- Gašpar, A. 2017*: The Urnfield culture on the Czecho-Slovak border. Interactions et échanges durant la protohistoire 3, 125-129.
- Hrcáková, J.. 2007*: Laténské polozemnice v Čechách. Bakalářská práce, FF UK. Praha. Dostupné on-line: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/13173/BPTX_2007_1_11210_0_127290_0_50917.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Staženo 16. 7. 2022.
- Cháb, J. – Stránek, Z. – Eliáš, M. 2009*: Geologická stavba. In: T. Hrnčiarová – P. Mackovčín – I. Zvara et al., Atlas krajiny České republiky, Praha, 106-107.
- Jiráň, L. (ed.) 2008*: Archeologie pravěkých Čech 5. Doba bronzová. Praha.

- Juchelka, J. 2015: Sídliště ze starší doby železné v Loděnici u Opavy. Acta Musei Moraviae. Scientiae sociales vol. 100, 97-123.*
- Kalferst, J. 2002: Sídliště v Kostelci and Orlicí, okr. Rychnov nad Kněžnou. Zpravodaj muzea v Hradci Králové 28, 63-70.*
- Kalferst, J. – Sigl, J. – Vokolek, V. 1987: Přírůstky archeologické sbírky KMVČ 1986. Zpravodaj Krajské muzeum východních Čech XIV/1, 3-25.*
- Kalferst, J. – Sigl, J. – Vokolek, V. 1990: Nové archeologické přírůstky KMVČ v Hradci Králové v r. 1989. Zpravodaj Krajské muzeum východních Čech XVII/1, 3-21.*
- Kalferst, J. – Sigl, J. – Vokolek, V. 1991-1992: Archeologické přírůstky v Muzeu východních Čech v Hradci Králové v letech 1990 a 1991. Zpravodaj muzea v Hradci Králové 18, 3-29.*
- Kočtůch, K. 2019: Třebešov (okr. Rychnov nad Kněžnou) – aktuální stav poznání areálu pohřebiště lužických popelnicových polí. Archeologie východních Čech 17, 26-72.*
- Kolejka, J. 2009: Pedogeografické členění. In: T. Hrnčiarová – P. Mackovčin – I. Zvara et al., Praha, 139.*
- Kovárník, J. 2020: Archeologická práce na jižní až západní Moravě v době mezi 1. a 2. světovou válkou In: M. Neumann – J. Mellnerová-Šuteková (ed.), Dejiny archológie. Archeológia v Československu v rokoch 1918-1948. Bratislava, 391-477.*
- Květoň, V. – Voženilek, V. 2011: Klimatické oblasti Česka: Klasifikace podle Quitta za období 1961-2000. Olomouc.*
- Mangel, T. – Vrána, P. – Beková, M. 2018: Laténské sídliště v Doudlebech nad Orlicí v kontextu osídlení povodí Orlice. Archeologie východních Čech 16, 51-76.*
- Martinec, P. 2016: Neživá příroda, In: Kostelec nad Orlicí v zrcadle času, Kostelec nad Orlicí, 214-253.*

- Militký, J. 1990:* Sídlištní objekt lužické kultury z Kostelce nad Orlicí, okr. Rychnov nad Kněžnou. Zpravodaj Krajského muzea východních Čech XVII/1, 46-50.
- Morávek, M. 2017:* Dějiny Černilova ve svědectví archeologických pramenů. Bakalářská práce, FF UHK. Hradec Králové. Dostupné on-line: <https://theses.cz/id/ud8pdw/21915560> Staženo 21. 5. 2022.
- Neuhäuslová, Z. a kol. 2001:* Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Praha.
- Novák, M. 2014:* Proměny sociální a sídelní struktury obyvatelstva východočeské skupiny kultury lužických popelnicových polí. Dizertační práce, FF MUNI. Brno. Dostupné on-line: https://is.muni.cz/th/no78x/DIZERTACE_Miroslav_Novak_23.8.2014.pdf Staženo 24. 5. 2022.
- Ryšánek, V. 2006:* Soutoky řek na území Čech, Moravy a Slezska. Praha.
- Sigl, J. – Vokolek, V. 1976:* Záchranné výzkumy, terénní průzkumy a další akce AO K MVČ v roce 1976. Zpravodaj Krajské muzeum východních Čech IV/2, 3-10.
- Sigl, J. – Vokolek, V. 1979:* Záchranné výzkumy a jiné akce v terénu provedené v roce 1978. Zpravodaj Krajské muzeum východních Čech VI/1, 3-10.
- Sirovátka, R. 2014:* Opevněné lokality lužických popelnicových polí doby bronzové ve východních Čechách. Bakalářská práce, FF UHK. Hradec Králové. Dostupné on-line: https://www.academia.edu/32014715/Bakalářská_práce_Opevněné_lokality_lužických_popelnicových_pol%C3%AD_doby_bronzové_ve_východn%C3%ADch_Čechách Staženo 21. 5. 2022.
- Skalický, V. 2009:* Fytogeografické členění. In: T. Hrnčiarová – P. Mackovčin – I. Zvara et al., Atlas krajiny České republiky, Praha, 141.
- Sklenář, K. 2005:* Biografický slovník českých, moravských a slezských archeologů a jejich spolupracovníků z příbuzných oborů. Praha.
- Sklenářová, Z. 2013:* Možnosti a problémy rekonstrukce pravěkých obytných staveb. Rekonstrukce a experiment v archeologii 4, 1-29.

- Sotáková, M. 2007:* Břeclav – Pohansko, poloha Lesní hrúd. Spracovanie a analýza fragmentov mazanice z výskumu r. 2003 a 2004. Diplomová práce, FF MUNI. Brno. Dostupné on-line: https://is.muni.cz/th/65083/ff_m/ Staženo 1. 7. 2022.
- Tajer, A. 2016:* Sídliště z doby halštatské z Podhoří u Lipníku nad Bečvou, okr. Přerov. *Præhistorica* XXXIII/1–2, 381-404.
- Tolasz, R. et al. 2007:* Atlas podnebí Česka. Praha.
- Válek, B. 1964:* Půdy východních Čech. Havlíčkův Brod.
- Venclová, N. (ed.) 2008:* Archeologie pravěkých Čech 6. Doba halštatská. Praha.
- Vinterová, T. 2017:* Z historie zrušených městských muzeí. *Orlické hory a Podorlicko* 24/1-2, 26-33.
- Vlček, V. a kol. 1984:* Zeměpisný lexikon ČSR – Vodní toky a nádrže. Praha.
- Vokolek, V. 1962:* Pravěk východních a severovýchodních Čech. Hradec Králové.
- Vokolek, V. 1993:* Počátky osídlení východních Čech. Hradec Králové.
- Vokolek, V. 1994:* Osady lužické kultury ve východních Čechách. Část 2. Hradec Králové.
- Vokolek, V. 1999:* Východočeská halštatská pohřebiště. Pardubice.
- Vokolek, V. 2008:* Slezskoplatěnická kultura. In: N. Venclová (ed.), *Archeologie pravěkých Čech 6. Doba halštatská*. Praha, 84-97.
- Vrána, P. 2018:* Laténské sídliště v Doudlebech nad Orlicí (okr. Rychnov nad Kněžnou) v širším sídlení kontextu. Bakalářská práce, FF UHK. Hradec Králové. Dostupné on-line: <https://theses.cz/id/vc4glp/STAG90014.pdf> Staženo 23. 5. 2022.
- Zeman, J. 2015:* Sídlní struktury dvorce horákovské kultury v Kuřimi, okr. Brno-venkov. Magisterská diplomová práce, FF MUNI. Brno. Dostupné on-line: https://is.muni.cz/th/rixg7/Zeman_Jan_diplomova_prace_2015.pdf Staženo 12. 7. 2022.

10.1 Nálezové zprávy

Beková, M. 2021a: DOUDLEBY N. O. 2013 ZTV Loučka (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021b: DOUDLEBY N. O. ČEZ “Na Slovensku” 2014 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021c: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Dvořák (parc. č. 3039) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021d: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Petřík (parc. č. 3038) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021e: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Stejskal (parc. č. 3028) 2017 - 2020 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021f: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Baji–Briesel (parc. č. 3025) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021g: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Forejtek (parc. č. 3029) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021h: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Krnáč a Minářová (parc. č. 3033) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu).

Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021i: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Tříška a Stárková (parc. č. 3031) 2017 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu).

Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

Beková, M. 2021j: DOUDLEBY NAD ORLICÍ Rodinný dům Jirásek (parc. č. 3042) 2018 (Nálezová zpráva o terénním archeologickém výzkumu). Uložena na archeologickém oddělení Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou.

10.2 Internetové zdroje

Anonym 2015: Archeologické nálezy na Kostelecku: Dostupné on-line: <https://www.kostelecno.cz/archeologicke-nalezky-na-kostelecku/d-1007>. Citováno 23. 4. 2022.

Půda v mapách 1:10 000 [citováno 13. 4. 2022]: Půda v mapách 1:10 000. Dostupný z <https://mapy.vumop.cz>

Půdní mapa 1 : 50 000 [citováno 14. 4. 2022]: Půdní mapa 1 : 50 000. Dostupný z <https://mapy.geology.cz/pudy/#>

Digitální archiv AMČR [citováno 24. 5. 2022]: Digitální archiv AMČR. Dostupný z <https://digiarchiv.aiscr.cz/results?entity=akce&q=doudleby%20nad%20orlic%C3%AD&page=0&sort=datestamp%20desc&vyber=50.0985502591431,16.247005045152182,50.114440007119136,16.270355592580255&rows=100>